

ZOMBOR és VIDÉKE

POLITIKAI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kossuth-utca 168. szám, Falcione-féle házban.
Kiadóhivatal:
Oblát Károly könyvnyomdája, Kossuth- (fő-) utca.

Felolvas szerkesztő:
Dr. ALFÖLDY ÁRPÁD.

Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 8 kr.
Naptartókknak: Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Egy negyed évre 1 frt.
Mézelenik minden vasárnap és esztendőnkön.

A mi karácsonyunk.

A nemzeti párt az idén karácsonyi ajándékkul Apponyi Albert dec. 17-iki beszédét adta nemzetének. Méltóbb meglepetésben párt hazáját még nem részesítette soha. Mai rendkívül zúzott, veszélyes és kétségbeesztő helyzetünkben, ködös, fekete látóhatárunkon Apponyi szelleme az a bibliai ragyogó fény amely királyoknak és népeknek ragyogja be a megváltás útját. A nemzeti pártnak parlamenti viselkedése a kötelességteljesítésnek és a lángoló hazaszeretetnek a glóriája.

Politikai rövidlátás, rosszakarat és haszonlesés rágódik Magyarországon életérdekein. A kormánypárt rút önzésből még a hazaárulásra is kész; a függetlenségi párt képzelt jussaihoz még a haza boldogságának az árán is ragaszkodik.

Apponyi december 17-iki beszédjének csodás igeitől, ragyogó igazságaitól újra éled az ország.

Azok a halálmadárhangok, amelyek Apponyi kijelentéseinek az értékét és fontosságát kisebbiteni tö-

rekedtek, még pedig ilyenformán, hogy „Apponyi beszéde semmit sem változtatott a politikai állapotokon,” eredménytelenül hangzottak el az égi homályban. Bánffy december 22-én, amikor botrányos kijelentései akkora vihart keltettek az országházban hogy majd alámerült politikai csolnaka, kétségbeesésben Apponyihoz fordult segítségért. Úgy dadogta Apponyi felséges szavait, mint a haláltúsát vívó a Miatyánk megváltó mondatait.

A nemzeti párt nagy diadallal hirdethetné a nagy világnak, hogy ime: elveid és vezérei az egész vonalon a győzelem. Csak hogy Apponyi nem akarta ellenfeleinek a szorult helyzetet pártpolitikai célokra kiaknázni; jelen szomorú körülmények között a nemzeti párt is szívesen lemond erkölcsi sikereinek a kiaknázásáról.

Apponyi nem ellensége a békés megegyezésnek. Ha a kompromisszum létrejön, úgy azt az ország csakis Apponyinak fogja köszönhetni. Magyarország mai helyzetében minden politikai tényezőnek meg

kell hoznia áldozatát abból a célból, hogy az Apponyi által kitűzött cél eléérjék. Apponyi nem semmisítette meg ellenfeleit. Apponyi isteni tevékenysége fogja Magyarországot számára megteremteni az annyira óhajtott békét.

A december 17-iki beszédnek a hatásai és következményei megmutatták, hogy Apponyi föltétlenül ura a helyzetnek. A függetlenségi párt legtekintélyesebb tagjainak a nyilatkozatai szerint ez a párt annyira bizik Apponyi politikai jellemében, hogy vele szemben nem élne az obstrukció fegyverével. A kormánypárt korifeusai is rég megunták már azt az országrontó politikát, amely 25 év óta rágódik Magyarország testén és amely abból áll, hogy ilyen férfiak, mint Apponyi, Horánszky, Hodossy, Károlyi István, kizárassanak a hatalom köréből.

A mai viszonyok között a politikusok eszményképei csakis a nemzeti párt vezéregyéniségei lehetnek, akik legutóbb is megtagadva személyes érzelmeiket, csakis egyetlen

TARCSA.

Ez és az . . .

A Z. és V. eredeti tárczája

Ez híven szerette,
Angyalként bánt vele.
De a lánynak mással
Volt a szíve tele.
Emez bálványozta,
Szolgája, rabja volt:
A leány kinozta,
— A másikért lakolt.
Az futott mellőle,
Ez sorsához fűzte;
Mégis azt szerette,
Emezt messze űzte.
Az megtépte durván,
Sorsán jót nevetett.
Ez addig siratta,
Mig szíve megrepedt.

Kanhegyi Miklós

Karácsony előtt az ó-sztapári nazarénusoknál

Írta: X. I.

Régóta csodálója vagyok a nazarénusok-

nak. Ha nazarénust látok, hát olyanforma érzés fog el, mint amikor sötét barlang elé ér az ember, vagy amidőn hierogliphákra bukkan. Rejtélyeseknek tartom őket.

Már néhány éve mindent elkövetek. hogy közelebbről is tanulmányozhassam őket. Sok mindenre vállalkoztam, hogy célomat elérhessem. mindhiába. A környéken csakis Ó-Sztapáron vannak nazarénusok nagyobb számban. Ezek pedig szerbek. Szerből pedig úgy látszik nem fogok megtanulni soha.

Igy tehát nem maradt más hátra, mint hozzászokni ohhoz a gondolathoz, hogy ez az óhajlásom sem fog teljesülni soha, mint annyi más.

Úgy másfél hét előtt váratlan fordulatot vett a dolog. Szóba hoztam a nazarénusok iránt érzett különösen elő szereteletem szerb nyelvmesterem előtt Ó is ó-sztapári. Azt mondta, hogy ismeri az ó-sztapári nazarénusokat egytől-egyig. Amikor elmondtam neki, hogy mennyire szeretnék velők megismerkedni hát nagyot nevetett. Azt mondta, hogy mi sem könnyebb ennél. Igen, — mondtam neki -- önrre nézve, akinek szerb az anyanyelve. De én alig beszélék néhány

mondatot szerbül. Biztosítom, — vizsgált, hogy így is elérheti a célját. Jöjjön velem jövő vasárnap Ó-Sztapárra és én elfogom önt a gyűlekeletükre vezetni. Nagyon jóra való, jámbor emberek, szívesen látnak mindenkit. Csak azután iparkodjék néha-néha egy-egy szerb mondatot is hozzájuk intézni, majd meglátja, hogy azonnal szívökbe fogják zárni. Különben is magamra vállalom mindent.

Úgy is történt. A mult vasárnap kiko-ciztam Ó-Sztapárra. Szerb nyelvmesterem volt a kalauzom. Az első ó-sztapári nazarénusról a következő adatokat gyűjtöttem össze.

Sztojsics Nikolának hívták. Mielőtt apostoli szerepére vállalkozott volna, hát az irás szabályai szerint megtisztult minden bűntől. Visszaadta szomszédainak mindazt, amit lassan-lassan ellopdosott tőlük. Az egyik a bírkáját, a másik a tehenét, a harmadik disznáját kapta ekként váratlanul vissza. Kisebb vétkeinek a helyrehozása után bement Zomborba és feljelentette magát a törvényszéknél, hogy legnagyobb ellenségének a buzáját felgyújtotta. Összes méntsége az volt, hogy a gonosz, a rossz lélek vitte a tilos ösvényre.

egy célt tartottak szemek előtt és ez: a haza boldgsága.

Schlagetter hagyatéka.

Végrendelet nem maradt utána. Törvényes örökösei nem hiszem, hogy akadnának. Majd csak úgy fogni kell a successorait. Különben cselekvő vagyona nem is volt soha, passiváit meg az egész világ ismeri.

Adósa volt a közegészségügynek, a köztisztaságnak. Sohasem fizetett a város haladásának. Jótállott a villanyos világításért, a színház renoválásért, a város nyellirozásáért, a csatornázásért. Váltóadóságot csinált a bizottsági tagok valamenyienél. Nagy bajba keveredett a pótdadók elévülésével. A helyett, hogy a tisztviselőkkel a város vagyonát, a pótdadókat tartalta volna rendben, hát bizony azokat inkább korteskedni küldte a nemzeti párt ellen. Amikor azután a közgyűléseken szóba került a nagy mulasztás, hát egész ártatlan képpel jelentette ki, hogy a nagy veszteség onnan származik, mivel kevés a hivatalnok és nem győzik a munkát. Úgy viselkedett mintha az igazságügyi palota felépülését is a szívén hordóná. Ki is eszközölt erre a célra a közgyűléstől 5000 forintot.

De nem folytatjuk a tovább az egyes tételek felsorlását. A leltározás ki fog deríteni mindent.

Most csakis az igazságügyi palota kérdésre akarjuk felhívni az illetékes körök figyelmét.

Nemrég írtunk a törvénynek arról a rendelkezéséről, amely szerint a törvényesek erküdszékek kapnak. Fejtegettük akkor, hogy milyen borzasztó kár háramlik a városra akkor, ha esetleg nem kap erküdszéket. Véleményünk akkor az volt és az ma is, hogy az erküdszék felállításának első feltétele a megfelelő igazságügyi palota.

Az ügyvédegyelet ugyan elkövet min-

dent, hogy a város igazságügyi palotát kapjon, küldöttségeket menesztett az Ifjók-Tábla elnökehez, a miniszterhez megmozdított minden követ, de eredménytelenül. Biztató szöveken kívül egyebet el nem ért.

A polgármester az a személy, aki ebben a tekintetben a legelőbbet tehet. Ha a városnak nincsen pénze, hát adjon az állam. — Bács-Bodrogh vármegye fizet annyi adót, amelyből kikérülhet az az összeg, amely fővárosának igazságügyi palotájára szükséges.

A zombori kir. törvényszéket, éppen úgy mint a zombori kir. járásbírószéket csakis kegyelemből türik azokban a helyiségekben, amelyeket jelenleg elfoglalnak. Különben is alig férnek el mostani helyükön.

Az illetékes körök ugyan már néhány éve belájták, hogy a mai kor követelményeinek megfelelő igazságügyi palotára okvetlenül szükségünk van. A meginduló tárgyalások azonban soha eredményre nem vezettek. Építeni kell, de hol, hogyan és mikor? A tárgyalások eredménytelensége és a kérdés megoldásának égető szüksége nemsokára ismét arra fogja kényszeríteni a város törvényhatóságát hogy ezzel az ügygyel ismét foglalkozzék.

Az igazságügyi palota felépítéséhez nagyon sok érdek fűződik.

Már városunk építészeti fejlődésének a szempontjából sem lehet ez a kérdés közömbös, mert mindig és mindenütt az állami épületek azok, amelyek egy város jellegét megalkotják. Zomborban alig van középület.

De ettől eltekintve, köztudomású dolog, hogy a kir. törvényszék, járásbírószék elhelyezésének jelenlegi módja tarthatlanná vált. Akinek egyszer is alkalma nyílt, az igazságszolgáltatás zombori helyiségeiben körültekinteni, akinek dolga lévén, órákon át kellett a jelenlegi bérhelyiségek folyosóin, lépcsőin tartózkodni, szóval aki látta a zombori

állapotokat, az természetesnek találja, hogy a bírák, az ügyvédek, a közönség egyaránt panaszkodik, elégedetlenkedik és orvoslást követel.

De mi történik, ha e helyiségek hirtelen felmondanak?

Az építés útjában álló akadályokat gyorsan és teljesen el kell enyészíteni, ha csak évekre és egész nemzedékekre kiható mulasztásokat nem akarunk elkövetni, amelyeket később sohasem üthetnénk helyre.

Most még alkalmastelket is lehetne a városban találni, amikésőbb mindenestre bajos dolog lenne.

Az újvidéki igazságügyi palota felépítésére csak az igazságügyminiszter 50000 forintot adott. Mi sem vagyunk mostoha gyermekei a hazának.

U.

A közönséghez.

A ZOMBOR és VIDÉKE a Bács-Bodrogh vármegyei nemzeti párt hivatalos organuma.

A ZOMBOR és VIDÉKE az egyetlen ellenzéki megyei lap. Tizenhat éves multjához nem lesz hűtelen soha.

A ZOMBOR és VIDÉKE becsületes, komoly munkával, jól értesült, irodalmi színvonalon álló lappal hálálja meg azt a meleg érdeklődést, amely minden lépését kíséri.

A ZOMBOR és VIDÉKÉnek a cikkírói erős, de nem durva hangon, bátran, de nem személyeskedő kritikával, tisztességgel szolgálják azokat az elveket, amelyek Apponyi Albert zászlaján ragyognak.

A ZOMBOR és VIDÉKE előfizetési ára: egy évre 6 forint, fél évre 3 forint, negyed évre 1 forint 50 krajcár.

Felkérjük mindazokat, akiknek előfizetésük lejárt, hogy az előfizetést megújítani szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

A kiadóhivatal.

El is itélték három esztendőre. A büntetést kiálva, azonnal hozzálátott a lelkek megmentéséhez.

Mesterségére nézve kocsmáros volt a jámbor. Még most is emlékeznek a hívek patkós eszímájára, szük nadrágjára, zsinóros dolmányára. Csak a feje nem volt szerbes. Öszbecsa arodott sváb esküdthöz hasonlított. Nem volt se szakála se bajusza. Hátározott sasorra, meg nagy villogó fekete szemei voltak. Mély orgonaszerű hangon beszélt és felős gonddal forgatott meg minden egyes szót. Eleinte vagyona is volt, hanem nagyon hamar elszegényedett. Elszegényedését főleg az a körülmény sietette hogy hívei legelőször is rajt akarták kipróbálni elveinek az erejét és korcsmakontóikkal adósa maradtak. Sztojsicsnak eszébe se jutott ezért haragudni. Azt mondta rájuk, hogy:

— Ciroti, izgubilli szu pravo jávnosztí.

Hanem egyszer azután mégis megunt a dolgot. Búcsút mondott a saját kapuféllájának és kijelentette, hogy ó-Sztapár egészen meg van romolva ó már nem segíthet. Eltűnt. Talán az Ég ragadta magához, mint Illés prófétát. A hívők szerint nem is lehetetlen.

Hívei azóta folyton szaporodnak. A jövővényt, aki hozzájuk hasonlóan viselkedik, szívesen fogadják. Hátha még, ha észrevesszük, hogy járatos az ember az evangéliumban, meg az Új Sión hártájában. Legjobban szeretik azt, aki áhitatosan hallgatja a szent lélek által megszállott emberek beszédét és kész velük rogyás és együtt térdepelni és énekelni annyi ideig, hogy az álkapocja is felmondja a szolgálatot.

Amikor megjelentünk a gyülekezetükön, tanítóm tanácsához híven, imígyen sóhajtottam szerbül.

— Bozse moj! Ne osztavi me!

A jámbor Atyafiak azonnal körülfogtak és kérdezősködtek a bajom után.

— Bűnös halandó vagyok, mondám. A sors tömörked nyomorúsággal vert meg. Akárhányszor azt hittem, hogy beharangoztak már nekem és visznek a homok alá . . . de úgy kívánta a szívem, hogy megtisztuljak és azért idejövök.

Úgy néztek réám, mintha a vesembe akartak volna látni. Én ezután kérdéseimet tanítóm útján intéztem hozzájuk. Megkérdeztem tőlük, hogy tudják-e, ki alapította az új

hitet? A legmagasabb fordult felém és így szólt:

— Pa Hrisztosz.

Előttem egy sovány alak forgolódtott.

— Jó ember, mióta hívő maga?

— Két esztendője elmúlt.

— Azelőtt milyen hiten volt?

— Görög keleti voltam, tévelyegtem.

Őnök nem ödvözölhetnek, mivel csakis szájjal keresztények. Egyre vétkeznek.

— Jézus Krisztus maga is tudta, hogy mindenki nem lesz igaz ember, azért rendelte a bűnbánatot. Péternek azt mondta, hogy helvenhész meg kell bocsájtania az ellene vétkező atyafiaknak.

— Jézus csakis annak bocsájt meg, ak megtr és kitart. A világiak pedig ma gyónnak és holnap megint vétkeznek. Így tettünk mi is azelőtt.

Szóba hoztam a katonaságot és, hogy nem akarnak fegyvert a kezeikbe venni.

— Nekünk—, fejtegette erre a vezető-Isten parancsa előbbre való, mint az embereké. Istennek pedig az volt az ötödik parancsa, hogy: ne öl. Nekünk gyenge embereknek meg kell tartanunk alkotónk parancsát. Igaz, hogy itt ezért börtönre vetnek bennünket, de

Hirek.

* **A korcsolyapályáról.** A korcsolyázás megkezdődött. A Bajai utcai korcsolyapálya jegét naponta söprik. Délután öt órától kezdve villanyvilágítás mellett lehet korcsolyázni. Amint halljuk, az ünneplés megnyitás legközelebb lesz, amikor egyzersmind az új csarnok is fel lesz szentelve.

* **Olvasóköri ülés.** A zombori magyar Olvasó kör, folyó hó 24-én rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai ezek: 1. A számvizsgáló bizottság megválasztása. 2. Tagdíj megállapítása. Az olvasóköri lapokat Karácsony másnapján fogják elárverezni.

* **Színházi műsor.** Zombor szab. kir. város színházi bizottsága csütörtökön, f. hó 22-én, ulést tartott amelyen a jövő hét műsorát a következőkben állította össze: hétfő, dec. 27-én: Tili u. bérlet 24 szam. Keddén, december 28-án: Maria bánya. Szerdán, dec. 29-én: Boszorkányvár. Csütörtökön, dec. 30-án: Basádai herczegnő. Szombaton, január 1-én: Pepita, vasárnap, január 2-án: Patágyi jutalomjáték: Arany ember.

* **Névmagyarosítás.** Edel Pál, zombori lakos, nevét Nemessre változtatta.

* **Leány szököttes Zomborban.** Érdekes hírről regél a táma. P. V. kisasszonyka szerette F. B. a szép fiatal tisztviselőt. A szülők ellenestek a fiatalok szerelmét. Aggvaon és a nagyra vágyás út is katasztrófát idézett elő. A katasztrópha azonban csakis a szülőkre nézve járt keserűséggel. A fiatalokra boldogságot hozott. Megszökték és most a menyországban élnek. Amint halljuk, szülői bocsánat lesz a vége a dolognak. A szelencében fővebb falvigasztalással szolgálhatnak.

* **Tisztújító közgyűlés a csitaonicában.** A szerbek Szt. Andras napján, mely a Csitaonicának vérszentje, tartott meg a csitaonica tisztújító közgyűlése. Elnök lett dr. Krónits Istvan, igazgató Georgijevics Koszta, pénztárnok Gergurov Daniel, ellenőr Karakásevits Mihajlo, jegyző dr. Bucarszki Koszta, ügyész dr. Bikár Nándor, választmányi tagok: dr. Vujics Janos, dr. Drakulits Pál, Maximovits Szilárd, dr. Konyovits David, Gergurov Jakab és dr. Lalosevits Janos.

* **Megjelent** a Bács-Bodrogh varmegyei történelmi társulat Evkonyvénak ez idei IV. része. Tartalma a következő: A Vojnits család ősei. Irta dr. Dudás Gyula. Jánosinevű helység a régi Bodrogh varmegyében. Irta Iványi Istvan. A Latinovits család régi birtokai. Irta D. Gy. Az 1898-ik évi árvíz

történetéhez. Irta Czirusz Ferenc. Egy adat Csantavér község telepítéséhez. Kozli Czirusz Ferenc. Dézsmajegyzekeink 1520-21-22-ből. Kozli Muray.

* **Kinevezés.** Dr. Vojnits Istvan főispán a megürült Zombor sz. kir. városi tisztii főorvosi állásra dr. Poppovits Istvan eddigi városi másodorvost és tb. főorvost az újonnan rendszeresített városi kórházi orvosi állásra dr. Danninger Adam zombori gyakorló orvost és városi tb. főorvost, az előléptetés folytán megürült városi kerületi orvosi állásra pedig dr. Huber József zombori gyakorló orvost nevezte ki.

* **Kinevezés.** A szegedi kir. itélőtábla elnöke Cseregsz Sándor, végzett joghallgatót díjaz joggyakornokká nevezte ki.

* **Tb. főszámvevők.** Dr. Vojnits Istvan főispán Zoltomanyi Mihaly és Türr Antal varmegyei alszámvevőket tb. főszámvevőkké nevezte ki.

* **Megjuttalmazott főszozolgabírák.** Deak, Tarcaj és Hipp főszozolgabírák, a folyó évben lefolyt dunai nagy árviz alkalmával kifejtett ténykedésükért 100-100 litryi jutalomban részesültek a megye kasszájából.

* **Szilveszter estély.** A zombori kaszinó-egylet dalára — jennálásának 25-ik évében — 1897. évi december hó 21-én a »Vadászkürt« szállóház termében Konyovits Ivanka, Maximovits Szilárdné, Micsinszky Emma és dr. Pataj Sandorné Vida Etelka urhölgyek, továbbá Gyal Ferenc és Spáth Karoly urak szíves közreműködésével IV. alapszabály szerű tombolával egybekötött dal-és táncestélyt rendezt, melyre a n. é. közönséget tisztellett meghívja.

* **Dal- és táncestély.** A zombori iparos dalárda 1897. évi december hó 26-án, azaz karácsony másnapján a kaszinó-egylet helyiségében dal-és táncestélyt rendez. Műsor: 1. Karácsonyi ének. Enkelik Würtz Mariska k. a. Kubatovits Terez k. a. Varga Kálmán és Firany Pál Zongorán kíséri ifj. Cs. Imák József ur. 4. Oh róza hat ne féll. Enkelik Gerech Zsófia k. a. és Bölcs Dező. Zongorán kíséri Staudacher Mariska k. a. 3. A levél. Monolog. Előadja Koch Anna k. a. 4. Nagy aria. »Bűvös vadász«ból. Enkelik dr. Pataj Sandorné Vida Etelka urón. Zongorán kíséri Marschall Béla ur. 5. Nincs édebb... Enkelik Brecka Lenke k. a. és Varga Kálmán Zongorán kíséri Staudacher Mariska k. a. 6. Melyiket? Irta Várady Antal. Szaválja Szasz Sándor. 7. Salfi belépő dala. A »Gyagymar«ból. Enkelik dr. Pataj Sandorné Vida Etelka urón. Zongorán kíséri Marschall Béla ur. 8. Népdalok. »Befúttá az utat...« »Jegnyefia tetejében...« »Há madárka...« Enkelik a vegyeskar. — Beleptidj személyei ként: 1 frt. Jegyek előre válthatók Kollár József és Schick Rezső urak útjében és este a pénztárnál. Dr. Pataj Sandorné Vida Etelka urón. Staudacher Mariska k. a. és Marschall Béla ur szíveségből működnek közre. Felüfirtések köszönettel fogadtatnak és hirtapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 9 órakor.

* **Hangverseny.** Az ó-becsei ir. nőegylet január 9-én hangversenyt ad amelyen földieink dr. Pataj Sandorné Vida Etelka énekekkel, Pataj Eleonora zongorajátékkal működnek közre.

* **Eljegyzés.** Kubiss Ilonkát, ifj. Kubiss Agost, lapuk munkatársának, a pompás tollú írónak nővérét a napokban jegyezte el dr. Kuzman Oszkár. Boldogságot kívánunk!

* **Vizszalás a szegénységi bizonyítványokkal.** A szegénységi bizonyítványok kiadásánál eddig nagy felületességgel jártak el s olyanoknak is kiadták, akiknek vagyoni állásuk miatt nem lett volna szabad kiadni. A belügyminiszter most rendelkezésben meghívja az illető hatóságokat, hogy a szegénységi bizonyítványokat csak alapos körültekintések után adják ki, mivel már eddig is nagy kára van a kincstárnak abból, hogy azt csak egyszerű kérésre kiállították.

* **Pásztorjátékok.** A b. kulai r. Kanitőtestület a karácsonyi ünnepek alatt a »Tanítók háza« javára pásztorjátékokat rendez.

* **Rablótámadás Ó Sztapáron.** Vakmerő rablásnak esett áldozatul csütörtökön este, Völlv eiter Fülöp ó-szivi lakos. Ó-Sztapáron volt dolga. Este felé, amikor háza felé indult egyszerre rablok estek reája, össze vissz verték, a kocsijáról lelétké, elszdtkék 800 forint készpénzt, ezüst óráját és subáját és elhajattak. Félig megfagyva érkezett vissza a szegény kiindulási helyére, ahol azonnal bejelentte szomorú esetét.

† **Gyászhir.** Vettük a következő gyászjelentést: Fajdalomtól megörtöz szível tudatjuk feledhetlen édes jó anyánk, nagyanyánk, illetőleg napánk és testvérünknek borsódi és katymári öz. Latinovits Blészi szül. borsódi Latinovits Judit urónak 1897. december hó 19-én éjféli 3,12 órakor, élete 74 ik évében h szasz és kinos szenvedés, a halotti szentségek ajtatos felvétele után történt gyásos elhunyat. A draga halott hamvai folyó hó 22-én délelőt 10 órakor a borsódi családi kápolnában fognak örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent miséaldozat az elhunyt lelki üdvéért a borsódi, katymári és bacmadarasi kegyuri templomokban folyó hó 23-án délelőt 10 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatattani. Katymar, 1897. december 20-án. Borsódi és katymári Latinovits Ernő, borsódi és katymári Latinovits Pál, borsódi és katymári Latinovits Géza, borsódi és katymári Latinovits Margit ferjezett nagybányai Horthy Istvanné mint gyermekei, borsódi és katymári Latinovits Pálné szül. Sitörski Janka, mint menyje, öz. Límpenz Ferencné szül. borsódi Latinovits Berta, borsódi Latinovits Lazar borsódi és katymári ifj. Latinovits József, borsódi és katymári ifj. Latinovits Pál, borsódi és katymári Latinovits Iona, borsódi és katymári Latinovits Marus, borsódi és katymári Latinovits József borsódi és katymári Latinovits Margit, mint unokák, nagybányai Horthy Istvan es. és kir. huszárkapitány, mint veje borsódi Latinovits Sandor, panyovai Demelch Fedorné szül. borsódi Latinovits Corinna, mint testvérek. Legyen áldott emléke.

* **Harcias asszonyok.** Tegnap délelőt Csernyus Teréz és Farkas Maria kulai lakosok és lakótársnők valami miatt szóváltasba elegyedtek, miközben Csernyus Teréz favillát ragadott és Farkas Maria lakosztálya elé állva, őt itt vissza nem adható kifejezésekkel halmozta el. Farkas Mari erre egy nagy késsel ugrott ki a szobából de Csernyus Teréz a favillával akkorát ütött lezére, hogy ebből a kés bilhulott és a támadót visszavonulásra kényszerítette. Az egr melléknévre aspiráló Farkas Maria azonban nem hagyta annyiban a dolgot hanem kirántotta rozsdás hüvelyéből elhalt férjének, a b. e. nyugalmazott honvéd őrmesternek hátrahagyott hosszú kardját és ezzel rontott ki az ajtó előt álló vetélyársnőre; a karddal persze már a favilla nem ütözhetett meg diadalmasan, mert az Csernyus Teréz fején több kisebb karczolás mellett egy 7-8 cm. hosszúságú könnyű sebet is ejtett, mire a favilla futásban keresett menedéket.

* **Gyilkos merénylet Ludason.** Vasnap f. hó 18-án este a ludasi harangozó, Száris Györgyöt lesből orvul megölték. Két lövéssel terítették le az áldozatot, ki eszméletlenül terült el, míg a gyilkos futásnak eredt és a korom-sötét éjszakában nyomtalanul eltűnt.

* **Felfüggesztés.** A szabadkai ügyvédi kamara Gyurinovits Kálmán bajai ügyvédet az ügyvédség gyakorlatától felfüggesztette.

* **Új ügyvédek.** A szabadkai ügyvédi kamara Dr. Fischof Zsigmond ügyvédet Baja, és Csauer Jakab ügyvédet Szabadka székhellyel az ügyvédekről vezetett lajstromában felvette.

Isten ítélőszéke előtt majd eldől, hogy kik üdvözölnek.

— Azáltal, hogy maguk a fegyverviselést megtagadják, a felsőbb hatalmasságoknak meg a törvényeknek támadnak ellene. Errőt Pál apostól a romaikhoz írt levélben így szööl.

Minden lélek a felső hatalmasságoknak, engedelmes legyen, mert nincsen hatalmasság, hanem Istentől, és amely hatalmasságok vannak, Istentől rendeltettek.

Azért, ha valaki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelkezésének támad ellene, akik pedig ellene támadnak, ők maguk büntetést szereznek maguknak.

— Ezek már olyan dolgok, amelyekre mi nem szólhatunk. Menjen el Ujvidékre, ott vannak a legidősebb atyafiak, azok majd ki-magyarazzák. Nagyon kérem, ha közöttünk valami gyarlóságot tapasztalt, ne botránkoz-zék meg rajta.

Ezzel faképnél hagytak és én még most is gondolkodom a nazarénusok állhatatos-ságán.

† **Halálozás.** Törley Antal földbírtokos, f. hó 19-én életének 44. évében hosszúságú szenvedés után elhunyt. Hült tetemeit saját pusztáján: Kukurikon nagyszámú díszes közönség jelenlétében — közöttük sokan Szabadkáról is — kedden d. e. 9 órakor beszentelték és a csantavéri temetőben a családi sírboltban örök nyugalomra helyezték. A megboldogult Szabadka sz. kir. város I-ső választó kerületének két ízben volt az Apponyi-párt részéről képviselőjelöltje s első ízben majdnem megbuktatta Ivánka Imrét, aki csak 32 szavazat többséggel győzött. Halála széles körben nagy részvétet keltett. Elhunytáról a következő gyászjelentést adta ki: Alulírottak, úgy magunk, mint rokonaink és jobbarataink nevében is mély fájdalommal jelentjük, hogy Törley Antal mérnök, Szabadka sz. kir. város és Csantavér község virilís képviselője f. hó 19. d. u. 4 órakor hosszúságú szenvedést és a haladéklók kegyesének ajtós felvétele után, életének 44. évében elhunyt. A boldogultnak hült teteme f. hó 21. é. n. d. e. 9 órakor fog pusztáján: Kukurikon a róm. kath. egyház szerzetasa szerint beszenteltetni és azután a boldogult kívánságához képest a Csantavéren levő családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent misealdozat Csantavéren f. hó 22-én d. e. 10 órakor fog az egek Urának bemutatattani. Kukurik-pusztán, 1897. december 19-én. Özv. Törley Antalné sz. Nagy Katalin neje Törley Iona, Törley Dezső, Törley Ottó, Törley Erzsébet, gyermekeit: Törley Balint atyja, Törley Gyula, Törley József, testvérei. Törley Gyuláné sz. Karner Eita, Törley Józsefné, sz. Sacellári Irén, sógoróni. Ifj. Törley Balint, Törley Tibor unoka öccsei. Törley Margit, unoka huga. Aldás és béke poiraia!

Foulard-selymet 60 krtól 3 fnt 35 krig méterenkint — japáni, kínai, s. a. t. legújabb mintázzalal és szemekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet 45 krtól 13 fnt 65 krig méterenkint** sima, csikos, koczkázott, mintázott, dalmaszolt s a t. (mintezy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázott s. a. t.) a megrendelt árukat **póstabér és vámmentesen, házhoz szállítva** valamint mintákat **póstafordultva küldenek: Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító selyemgyárai Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek, 2

A **Horgony-Pain-Expeller** igaznépszerű közhírré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csibfájdalom, fejfájásnál, köszvényél, csuznál stb.-nél a **Horgony-Pain-Expeller**rel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hányóhasolyás, az altestnek **Pain-Expeller**rel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házi szer jó eredményei használatot bedörzsölésként az influenza ellen is. 40 kr., 70 kr. és 1 fnt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint **Richter-féle Horgony-Pain-Expeller** vagy **Richter-féle Horgony-Fiminte** kérdendő és a **»Horgony»** védjegyre kérünk figyelni.

Orvosi szaktekinéltek véleménye szerint a **Kelleti G.** budapesti czég által gyártott és feltalált cs. és kir. szab. sérvtököt, orthopaediai gépeket, műlábakat, egyenesartókat (ferdenővéskének) a legjobbak és a legmegbízhatóbbak. **Kelleti** évek óta azon fáradozik, hogy ezen a téren a legkiválóbbat és legteljesebbet nyújtsa, a külföldet és a legelső klinikákat tanulmányozta, miért is a legmelegebben ajánlhatjuk e kitűnő specializistát az érdeklődőknek.

Kitüntetés. **Mautner Ödön** hírneves magkereskedőnek ismét kitüntetés érte. Ugyanis a szerb udvar részére évek óta szállított kitűnő magvaikért karácsonyi ajándékuil szerb királyi udvari szállítóvá nevezetett ki.

Loschner udvari tanácsos a **Matto** ni-féle Giesshüblt különösen ajánlja: **ideges** egyéneknek, gyermekeknek, labadozóknál, terhes nőknél mint oly szert, mely a hányást csillapítja és egyuttal az utóbbiaknál az alhasi szervek működését elősegíti. Ajánlja továbbá egyáltalában mindazon betegségekben, melyek lényege túlságos savképződésen alapul és kiemeli, hogy években keresztül folytatott kísérletek alapján megállapítottak tekinteti, miszerint az említett viszonyok közt nincs jelesebb gyógyszer, mint a **Mattoni-féle Giesshübl**er.

Kereskedelmi és iparkamarai ülés.

A szegedi kereskedelmi és iparkamara 1897. évi december hó 28-án (kedden) d. u. 4 és fél órakor székházának termében ülést tart. Az ülés tárgyszorzata a következő: 1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése. 2. Elnöki jelentések. 3. Titkári jelentés és iroda tevékenységről. 4. Interpellációk és indítványok. 5. A kereskedelmiügyi miniszter ur 63093. számú leirata, melyben véleményes jelentést kíván a kamarák által beszerzendő mintatárak ügyében. 4. A kereskedelmiügyi miniszter ur 65098. számú leirata az egyes gyárosok által munkaisáki rokkant és nyugdíj-ellátásra hozott áldozatokról. 7. A kereskedelmiügyi miniszter ur 65909. sz. leirata a kamarai vidéki bizottságok szervezésének kérdéséről. 8. Kereskedelmiügyi miniszter ur 70568. sz. leirata a kamara évi jelentésének tudomását vételéről. 9. A kereskedelmiügyi miniszter ur 72970. sz. leirata, melylyel véleményes jelentésre megküldi Szegvár község piaci helypénzdíj szabályzatát. 10. A kereskedelmiügyi miniszter ur 73697. számú leirata, melylyel véleményes jelentésre megküldi Hódásgh község vásár áthelyezési folyamodását. 11. A kereskedelmiügyi miniszter ur 829-ik számú felirata a párisi nemzetközi kiállítás ügyében. 12. Az aradi kamara átírata, melylyel pártolás végett megküldi fölterjesztéseit az évi bérletjegyeknek egyes vonalszakaszokra való kiadásáért és a fuvardíj-többletek vissza értítésére vonatkozó határozmányok módosításáért. 13. A marosvásárhelyi kamara átírata a székely ifjúk elhelyezésére szolgáló pénzalap gyarapításáért. 14. A brassói kamara átírata, melylyel pártolás végett megküldi az ipari alkalmazottak I. osztályu kereseti adójának előírása és beszédese tárgyában tett fölterjesztését. 15. A kereskedelmi és iparkamarák szegedi III. országos értekezlet jegyzőkönyvének előterjesztése. 13. A hazai ipartestületek központi bizottsága megküldi a múlt évi IV. országos ipartestületi gyűlés megbízásából tett fölterjesztések és az azokra eddig érkezett miniszteri leiratok gyűjteményét. 17. Sztéryeni józsef országos iparoktatási főigazgató átírata a „Magyar iparoktatás“ ügyében. 18.

Törvénykezés.

§ **Drága muskátli.** **Becsvárdi** Boris, bezdáni menyecske haragban volt **Varga Kata** bezdáni asszonnyal. Az okra nézve a csendőrség azt a magyarázatot adja, hogy „mindakettő férfiblonjdia. A harag egyik következménye az volt, hogy **Varga Kata** egy szép reggelen arra ébredt, hogy 18 muskátlija eserepestől hiányzik. A vizsgálat kiderítette, hogy **Becsvárdi Boris** udvarán voltak elrejtve a lopott virágok, miért is a vádlott, dacára annak, hogy a muskátlik alig érnek néhány hatost — 8 havi börtönrre lett elítélve, mert a lopás bemászás által elkövetettnek ítéltetett, lévén az udvaron magas kerítés.

§ **Egy kinem mondott tere** miatt. Még emlékeztetnek olvasóink arra a karácsonyi verekedésre, amely-

ről megírtuk, hogy **Grocsits István** zombori kereskedő **Ránay Sándor** szabómesternek egy vasruddal eltérte egyik karját. Emiatt a zombori törvényszék 6 havi börtönreítélte **Grocsits** ot, amely ítéletet mindkét felsőbb bíróság helybenhagyta. A sérült szabó akit **dr. Pataj Sándor** képviselt, kártérítési igényei iránt polgári perutra utasított és 3000 frira beperelt **Grocsits** ot.

§ **Elítélve.** **Bergenthai Arnoldot**, a **Kossuth Lajos**-utca hajdani nagy rövid-áru kereskedésének a tulajdonosát a zombori kir. törvényszék, hamis bukás miatt két évi börtönrre ítélte. **Kozma László** országgyűlési képviselő védte.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Alföldy Árpád**
köz- és alb-ügyvéd.

Kiadólapján adonos: **Oblát Károly.**

Nyilttörzs)

A budapesti marhavásártér vásári pénztár részv. társaság által közzétett hirdetés fogalmazása olyan, hogy oly félreértésre adhat okot, mintha a jövőben a budapesti marhavásártéren csak a vásárpenztár részv. társaságnek volna joga kizárólagosan örökölni.

Ezzel szemben bátorodunk összes igen tisztelt megbízónk, valamint a t. közönségnek tisztelettel jelenteni, hogy több mint 30 éve főnálló

marha-bizományi üzletünk,
mint ilyen, tovább is fog működni

és a budapesti marhavásár-téren.

Az üzleti hagyományukhoz híven, mi tovább is oda törekedünk, hogy tisztelt megbízónk érdekeit szem előtt tartunk, mind ént tisztelettel tudomására hozzuk, kerjük küldeményeiket úgy mint eddig csak a mi cégünkne

SCHIK és FRANK

(Budapest — Marhavásártér)

cimezve, küldeni sziveskedjen. — Tisztelettel

Schik és Frank,

(ezelőtt Schik Mór és fia)

(* Ezen továbbon felelősséget nem vállal a szerk.

11602 szám

évi 1897.

Arverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Vlaskalits Sándor** végrehajtható **Nikolits Daja** vörrehajtható szenvedő elleni 30 fnt tőkekövetelés és jár iránti végrehajtható ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő s **O-Szivaczon** fekvő az ó szivaci 530. sz. tjkben **Nikolits férje; Amidzsits Krisztina, Jókivits sz. Nikolits Jovanka, Nikolits Daja, Nikolits Dera é, Nikolits Mladen** tulajdonául beie zett A. I. 560 hrsz. s 485 ösz. egész hazra és beltelekre 400 friban, továbbá az 1598 hrsz. 580 □ öl pót-kerre az árverést 58 friban ezennel megállapított kikiltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az **1898. évi február hó 28 ik** napján délelőtt 10 órakor **O-Szivac** község hazán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3383. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiltáért kezeshetenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban 1897. évi december hó 5. napján.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány,
kir. tszéki bíró.

Az utolsó karácsony.

Irta: Jámbor Béla.

Este van.

A meddig a szem ellát, végtelen hólepel borítja a földet. A felhőtlen, sötétkek égbolton ragyogva tündökölnék az angyalok mécsesei: a csillagok, — cikázva vetve fényüket a föld fehér páncéljára.

Madár sem rebben, állat nem mozdul. Még az az apró fereg is, valami ösztönszerű szent félelemmel, nesztelenül huzza meg magát a föld mélyében, mintha ő is tudná, érezné, hogy világra jött a Megváltó, ki életével adózott az Urnak, a gyarló emberiség bűnéért! — — — — —

Szűk szobácskájában, halvány lámpafénynél, áhitattal hajol az öreg anyóka az ő vastag, kopottas bibliájára. — Összekulesolt száraz kezei a rózsafűzér van átesavarva, melyet időközönként fonyadt ajkaidhoz emel. Halkan morzsolja az imákat, közbe-közbe meg egy szent zsolozsma éneklésébe fog; de sohasem tud a végére jutni, mert szeméibe könny tolu s hangja ilyenkor egy fájó sóhajjal vész el.

Ő is boldog volt egykor!

Neki is volt egykor egy hű társa, egy édes jó ura, neki is voltak egyszer szerető jó gyermekei! Nem nem volt az az odú mindég oly csendes, oly szomorú, ott is honolt valamikor vidámság, öröm s felhangzott a csengő gyermek-kacaj. Ott is kigyultak valamikor . . . régen . . . a karácsonyfa gyertyácskái és leszállt a Jézuska, hogy megajándékozta egy-egy meleg ruhácskával, édes mézes kaláccsal azt a két jó gyermeket, kik annyi szeretettel csüngtek édes szüleiken.

Milyen szépek is voltak!

A fiu, csupa elevenesség, okosság, a leányka meg maga a galambszelidség. Sötét szemekben ott ragyogott a tiszta, öntudatlan boldogság s piczinke, rózsás ajkain, ott dévajkodott szüntelen az ártatlan, tiszta, szűzies mosoly. Mikor aztán a fiuból legényke, a leánykából meg már eladó hajadon lett, akkor megirigyelte őket az ég! . . . Angyalokra volt szükség oda fent. És elküldé értük az Ur azt a fehér arcú, szép angyalát, kinek jég hideg érintésére elnémulnak a beszédes ajkak s a szív örökre megszűnik dobogni.

Egyedül maradtak!

Fásult szívvel, közönyösen végezték napi munkájukat. A szívük, a lelkük, minden gondolatuk, ott kalánczozott a temetőben a körül a két sír körül a mely alatt az ő kinoszúk, az ő egyetlen boldogságuk lett elföldelve mindörökre!

Nemsokára aztán elment az ő jó ura is a gyermekek után.

Hiábavaló volt a hő ima, melyet kéztörölve küldött a Mindenhatóhoz; hiábavaló volt az önfeláldozó ápolás, mely valóságos örült, két-

segsébesett küzdelem volt a környék-
telen halállal, végre mégis csak ez
győzedelmeskedett.

Ő is elment, ő is itt hagyta őt!
Husz év előtt volt az . . . ép
karácsony estéjén! Ő fogta le azokat
a megítvegesedett szemeket, melyek
annyi szeretettel, annyi jóssággal te-
kintettek rá mindenkoron!

Ugy érezte magát, mint a vég-
telen pusztaság közepén álló lomb-
talan, korhadt fatörzs, melyre nem
száll már a dalos madár, hanem
ijedve rebben el mellette, nem tud-
va, nem sejtve azt, hogy annak a
fának is volt valamikor zöld lombja
mely hűs árnyat adott, illatos virágja
melynek kelyhében szinte édes volt
a méz. Az élet vasfoga, a sors tépte
le a lombokat: a bánat a fájdalom
pedig nem engedi, hogy új életre
fakadjon, hanem viszi a végmegsem-
misülés felé, míg egyé nem válik
az anyafölddel!

— Ilyen az élet, — ilyen a termé-
szet rendje!

Megkondultak a templom ha-
rangjai, éjfél szent misére hívják a
hívőket.

Az anyóka keresztet vet magá-
ra s szorgalmasan forgatja olvasó-
ját. De nem bírja tovább . . . Sze-
meire ólomulyként nehezedik az
álom. Elkezd lassacskán bóbiskolni,
míg végre egy halk sóhajjal ráborul
a bibliájára s elalszik édesen . . .

Siri csend van.

A kis lámpa sercegő lángja mint
halványabb s halványabb lesz, míg
a szobában, egyszerre csak valami
tulvilági fény árul el.

Ebben a pillanatban nesztelen
felpattan az ajtó s annak küszöbén,
egy magas, ősz férfialak jelenik meg.
Arca fehérebb a hónál, míg szemé-
lyen beesott, nagy, merev szeméi-
ben, kísérteties tűz ragyog.

Inkább lebegve mint járva köze-
ledik az anyókához s oda ül mellé-
je.

Gyöngéden, szeretettel fogja meg
az anyóka fonyadt kezét, mire az
megrezzen, s arcát lázas pir boritja
el.

— Itt vagyok, eljöttem, te édes,
te jó asszony! — szólalt meg a je-
lenés tompa, túlvilági hangon.

— Azok küldtek engemet, —
folytatá — akik téged oly nagyon
szerettek és a kiket te is oly hűen
szeretted! — Ők küldtek engem ide
a sirok birodalmából, hogy elhívja-
lak közénk az örök boldogság honá-
ba.

— Oda nem követ bennünket a
földi kin, a gyötrellem, — ott nem is-
merjük a harcot, a küzdelmet a létért,
— nem a rút viszályt, a meg-
hasonlást! Egyformák vagyunk ott
mindannyian, nem ismerjük a rangot,
születést; egy marék por ott min-
denik, melyből Isten bennünket meg-
alkotott!

— Ne félj közénk jönni, édesem,
ne féld a halált! Örök üdvösség,

örök boldogság és az Isten végte-
len irgalma várja ott a földi halan-
dót! Bűneink meg lesznek ott bo-
csájtva bármint vétkezünk is, mert
a mi mennyei Urunk csak egyet
ismer; a szeretetet!

— A sirunkra tűzött kereszt csak
jelképe annak, hogy mi is szenved-
tünk miként a Megváltó, de míg mi
saját bűneink megváltásáért szenved-
tünk halált, ő az egész emberiség
bűnéért áldozta fel életét!

— Ő hidd el, hogy a kereszt
alatt csak gyarló földi testünk por-
ladozik s vész az enyészetbe, — de
lelkünk az Ur fényes trónjához száll,
ki egyforma szeretettel nyújtja jobb-
ját az ő teremtményeinek!

— Te hű voltál hozzánk életünk-
ben, hű maradtál hozzánk halálunk-
ban is! Lásd mi is hűek maradtunk
te hozzád! Utánad vágyunk, te édes,
jó asszony, ki szerető hű társam
voltál én nekem és áldott és jó an-
nya a mi gyermekeinket! Isten ál-
dását kértük reád mindenkoron, hogy
enyhítse a te bánatodat, melyet az
Ur szent akaratából kellett okoznunk
te néked!

— Jőjj közénk, te édes, hallgasd
meg a te hű urad esdeklését! Mi
kötne már téged e földi léthez, mi-
kor elvesztetted azokat, a kik téged
oly forróan szerettek.

— Meglásd, ha majd utánunk jössz,
mily mennyei béke fog szívedbe
szállni.

— Ugye eljössz . . . nem kése-
l soká! — kérdé suttogva az ősz
áryalak.

Az anyóka ajkaira boldog mo-
soly szállt.

— Ah, értelek . . . köszönöm!
. . . Te jönni fogsz! mondá a jele-
nés azzal az alvó fölé hajolva, meg-
csókolta annak lázas arcát.

Az asszony megrezzent a fa-
gyasztó csókra, de azért még min-
dég mosolygott, édesen, boldogan,
csak az arca vált hirtelen olyan hó
fehérré.

Kint szürkülni kezd.

Nagy karácsony szent ünnepére
virrad a föld népe! Ott tul a látó-
határon, mintha meghasadt volna az
égbolt. Tüzes sávott hasított rajta a
pirkádó hajnal, hogy utat nyisson a
felkelő napnak, mely mint valami
óriási izzó korong, lassan emelkedik
a hegytető mögött. Fénysugarai va-
kilon világitják meg a végtelen hó-
mezőt.

. . . Egy árva sugárka, oda té-
vedt annak a kis szobácskának az
ablakába . . .

Szeliden játszik az anyóka ősz
fürtjeivel, meg azzal a hófehér arc-
czal, melyen megmerevedett az a
boldog mosoly . . .

Ő még mindig alszik . . . csend-
ben . . . édesen . . . Ne bántsátok!
. . . Elaludt örökre!

A zombori jégről.

Úgy látszik az idén is hiába reménykedünk. Csak nem akar fagyni. Kékeszürke felhők uszálnak folyton az égen. Néha apró, finoman szitáló esőcseppek hullanak alá, amelyek mindegyike szűz, csip. Az emberek egyforma határozottsággal mondogatják: nó, nem tarthat már sokáig, hó lesz. A korecsolya-sport hívei folyton fagyot jósolgatnak. Remélik a legjobbat. Egyszerre csak itt lesz a tél, de nem csendes esőzéssel, hanem széllal, amelynek a hidege a csontokig hat és vadul dobálja mindenféle a puha pihéket.

Mi is az a jég? A tudósok szerint hőváltozás okozta, a népek megfagyott víz, a korecsolyáknak pedig a legszebb, a legtisztább poezis. Összehoz olyan embereket akik hónapokon át nem látják egymást. Különösen a mi jégünk bájos ott a Bajai-utca mentén.

A szekrények sötét aljából már most előkerülnek azok a nyáron át megvetett korecsolyák. Mikorra beállit a jég, a szép leányok, meg a szép asszonyok parányi lábaikra erősítik azokat a kis, fényes, veszedelmesen ingó talpacskákat és remegő szívvel mennek a sima, fénylő jégtükörre.

Az első mozdulat félték, bátortalan; de csakis az első, mert a következő pillanatban jőbarát a jég s rengeve, lengve siklik rajta föl s alá az idegen sok ember, akit a jég egy családba olvaszt

Benn a korecsolya-csarnok termeiben a mamák fogják nézni bóbiskolva a lent nyüzsgő sokadalmat; a cigány divatos nő-tákat fog húzni és odalenn a villamlámpák szétszóródó világa alatt festői összevisszaságban fog keringeni a tömeg. Virágozó szép asszonyok, piros arcú leányok és a rajongó, imádó férfinem vídám kacsba fog olvadni, miközben a kemény jeget különös zengő hangon karcollják a korecsolyák. Csengő nevetés fog a tiszta levegőben tetemadni, illatos, tiszta költészet szakad a télbe.

A zombori Korecsolya-egylet jégpályája pompás helyen terül el. Mintha völgyben feküdnék; a téli erős szelek alig érik a korecsolyázókat. Magánál az épületnél még a szegedi korecsolya-csarnok sem különb. A közel fekvő gőzmalom villanytelepéből árad föléje az ezüstös fény. Csak fagyna. Bennünket zomboriakat a legcsekélyebb fagy is boldoggá tesz.

A lovaglástól eltekintve, a korecsolyázás elvitáztatlanul legraciosusabb sport. Rendkívül sok agilitást, finomságot involvál, de nem válik soha nöietlenné. A zombori hölgyeknek kedvence mulatsága.

Könnyű annak a magyarázata. A korecsolyapálya nap-nap után új képeket tár elénk. Néha mindenki megleli ott rendes társaságát, érintkezhetik olyanokkal is, akikkel rendes körében nem találkozik.

A sima jéglapon, mint az álom, úgy suhan a bájos leányka, míg a nyalka lovakog vetélkedve iramodnak utána és a sebes futamban olyan ügyesen kivágják a nyolcezt, hogy tüzes lovaival dr. Bikár Nenád se különben.

A jégpálya még a toilettenek is kedves. Egészen fantasztikus ruhákat lehet itt bemutatni, amelyek elragadóan simulnak a virágzóalként rengő csipőhöz és a zsinóros prémes dolmány alatt szinte hevesebben dobog fel a kebel.

Hölgyeink közül: Szakáll Margitka Fernbach Zsuzsika, Kockár Adrienne és Zseni, Pál Blanka, Paul Mariska és Dóra, Gyorgyvárszky Gizike, Havel Aranka, Csarsán Irénke, Dömötör Irén és Fernbach Antal kis leányai meglepő ügyességgel mozognak a jégen. Az úrnők közül: dr. Balogh Ernőné, dr. Bruck Arminné, Váray Károlyné a legbájosabb jelenségei a jégnek.

Ha lány, foszlányos pihékben szállong a hó, akkor ezüstös hajporként lepi el a

selymes barna fűrtököt. Amikor Zombor csodás női tovalebbennek a jégen, akkor a korecsolyázó férfinépség magába szívja azt az illatot, amelyet a diszkrétan használt parfüm és az asszonytést langyos párázata egygyészürödve alkot.

Csakis olyan asszonyok szeretnék szerelmet vallani, aki izzó, forró vérrrel, felkorbácsolt idegekkel jön a jégpályáról, és megbódult férfiak kézzorításától, férfiszemek simogató, falánk tekintetétől csókra szomjas és karja önkénytelenül táruul ölelésre.

A hölgyeknek tetszik a korecsolyázás fesztelen és mégis zártkörü mulatsága; a jégpálya nyilvánossága dacára is bizony szalonjelleggel bír. Ezért marad a korecsolyás, mint női sport, mindig előnyben a biciklizés fölött.

A korecsolyázás ugyanis akármilyen széleskörű, mégis mindig zárt társaságot involvál, holott a bicikli maga az utca. Már pedig az utca, az ő maga teljes, nagy bárdolatlanságával sohasem volt megfelelő és kedves keret a nőknek. Bájos, puha, fényes, ragyogó minden a korecsolyázó nő körül és a sebes iram forgatagok, örvénylő gyönyörében mámoros álmoként suhanak át lelkek életének elmúlt pillanatai.

Mindannyian lessük, hogy mikor borítja már el erős csillámló, szikrázó jéglep-pel a Bajai-uti tó felületét.

Vigasztalás.

A madár vígan száll
Agról, ágra.

A lányka búsan dül
Kedvese karjába.

Ne vigadj madárka,
Készen a kalitka,
Szines fa a rácsa,
Sárga réz a nyitja.

Ne búsulj leányka
Kedvesed öleiben.
Lásd a madár dalol
S vígad börtönében.

Fanny.

Apatini történet.

(Pálak Gyéni bácsi meseje.)

Irtá: Cs. I.

Úgy hiszem, hogy Pálak Gyéni bácsit a megyében mindenki ismerte. Tudjuk, hogy szép volt, mint Adonis! Édes atyja 800 hold jó minőségű szántóföldet hagyott reá; gyerekkorában még az iskolába is négyes fogaton járt.

Legszebb férfikora a nemzeti szomorokodás idejére esett. Ő is a búslálásra adta magát: szívének orvosságául a bort választotta. Mire a jobb idők hajnala kezdett hazánk égboltján pirkadni, akkorára elúszott mindene; csak a jó kedve maradt meg. Csendbiztos lett, hogy megélhessen. Esményképe maradt mindig a szeretetreméltóságnak és kedvességnek. Mi fiatalok valósággal imádtuk. Nagyon szeretett mesélni. Leginkább a saját elméneiről beszélt. Humcutabbnál humcutabb történetekkel állott elő. Egy-egy érdekesebb történetiá után akárhányszor szűrást kaptunk a nagy nevetéstől. Szerette a vendégeket.

Az 1878-iki apatini bucsukor is nagyon sokan voltak nála ebéden. Már a leveznél megkezdődött az anekdotázás.

A fekete kávénál egyszerre Gyéni bácsi akadt meg a szó. A loghóhókosabb adomára voltak valamennyien elkészülve, amikor egyszerre csak így szólt:

— Nagyon szomorú dolog jutott az eszembe. Ne nevesseitek, hanem ide figyeljétek. Őt éve lehet. Úgy emlékszem, mint ha ma történt volna. Egész nap fájt a hátam, tehát az ágyban maradtam. Úgy

éjtél felé elaludtam, amikor csak egyszerre heves kopogás zaja hatolta fülleimbe. Felébredtem. Odakiáltok, hogy ki az? En vagyok felett az öreg Pista; tessék felkelni! Egy bűnös akar a csendbiztos úrral beszélni. Már oda akartam kiáltani hogy kergesd el a gazembert; hogy mer ilyenkor háborgatni, amikor hirtelen végignyállott a derekamon a fájdalom. No öcsém, gondoltam magamban, most már ugyis vége az alvásnak, hát fogjunk a vállatához. Vezesd be a nyomorultat! — kiáltottam oda Pistának, és meggyújtottam a lámpást. Néhány pillanat múlva ott állott előttem az ípsze. Nagyon haragos voltam. Amikor azonban megláttam szomorú, beesett pófáját, hát megestem a szívem rajta és szeliden kezdtem hozzá beszélni.

Szálas, erős gyerekek néztem. Szemeimből vad láng villant elő. Láthatólag izgatottan forgatta gyűrűit, fekete kalapját ujjai között. Mikor észrevette hogy tekintetemet firkészeve szegezem reá, izgatottan kapkodott a levegő után, míg végre hirtelen elhatározással ezekre a szavakra fakadt:

— Csendbiztos Uram! Veressen varra! Gyilkos vagyok.

Borzadva hátráltam.

— Gyilkos vagy nyomorult? — kiáltottam reá dühösen.

— Az vagyok — felelt elszántan. Különben akárminek is nevezzenek, embervér tapad kezeimhez. Veber Miklós meghalt és én vagyok az aki agyonlöttem.

— Veber Miklóst?

— Igen Veber Miklóst, a község leghaszontalanabb fatolvaját. Neki pénze volt és ezt faloppással szerezte. Ha nem lett volna annyi pénze, hát Liszi nem hallgatott volna reája és ő ma is élne.

— Tehát szerelmeltésből ölted meg őt?

A kamasz keserűen felkacagott.

— Szerelmeltésből? Dehogya. Ha az is a hirem a községben, hogy naplopó, kártyás, részeges vagyok, azért még nem lettem volna féltékeny Veberre. Annyi igaz, hogy asszony van a játékban. De milyen asszony. Liszi szép csendbiztos úr, talán maga is ismeri. Hiszen az egész község tele van a nagy szépségével. Nincs is párja az egész világon.

Az volt az én szerencsétlenségem, hogy amikor más féltél előtt veredéks miatt becsuktak, hát Zomborba kerültem. Akkor tudtam csak meg igazán, hogy mennyire szerettem Liszt. Megmondtam neki százszor, egyszer. Ő viszonozta érzelmemet. Haszontalan fickó voltam, az igaz, de azért imádtott. Majd belehaltam a válásba, Liszi nem volt olyan leány mint a többi. Születése után anyja meghalt. Apja kezeli alá került, aki mindennel inkább törődött, mint a leányával.

Szomszédok votunk. Ott laktunk a Krebszvasser környékén. Kertjeinknek a vége leért egész a vizekig. Sokszor játszottunk, civakodtunk, verekedtünk egymással. Néha úgy összevissza karmolt, mint egy vadmacska. Akkor az emberek nevettek rajta. Később amikor már jobban megértettük egymást, hát nem tetszett a dolog az apjának, aki leánya szépségéből tőkét akart kovácsolni és busás kamatokat élvezni. Erre nálam nem számíthatott. Pedig tévedett. Ha Liszi a feleségem lesz, hát megmutattam volna, hogy mire viheti a legnyomorultabb is. Gyilkoslétemnek valamennyien okai.

A szegény fiú arcán könnyecseppek gördültek alá, de gyorsan letörölte, mintha restelné a dolgot.

— Liszi elhagyott? — kérdeztem tőle.

— Atyja kényszerítette. Csendbiztos úr tudja, hogy ha ilyen nyakas paraszt a fejébe vesz valamit, hát nem riad vissza semmiféle gaszagtól, hogy célját elérje. Az öreg határozottan gazul járt el velünk szemben. Nem titkoltuk előtte szerelmün-

ket. Amig odahaza voltam, hát nem gördített akadály utunkba. Hiszen ismert mindkettőnkét és tudta, hogy minden erőlködése hiába lett volna. De amikor fogságba kerültem, akkor elérkezettnek látta az időt terve véghezvitelére. Végére is hajtotta. Eleinte irtam Liszinek. Az atya azonban gondoskodott róla, hogy leveleim idejekorán eltűnjenek. Ehhez még azt hazudta leányának, hogy már nagyon is rég kiszabadultam a fogságból, csak hogy Budapestre mentem kőműves mesterségemet folytatni. Ott azonban dolog helyett részegkedtem, kicsapongó életet folytatok, gonosz leányokkal szeretkezem és nyilvánosan csúfolodom afelett a leány felett, aki engem odahaza sirat és utánam bántódik. Liszi ugyan esküszik most, hogy sohasem hitte el azt, amit énrólam beszéltek. De, ha az ember mindennap ugyanazt a litániát hallja, hát végére is megmarad az eszében. Az asszonyok amugyis hajlandók a bizalmatlanságra.

Ámde mindez még nem változtatta volna meg Liszit. Az apa tehát hatósabb eszközökhöz nyult. Kitudta, hogy Veber szemet vetett a leányára. Nem restelte megkeríteni a saját leányát és mivel rábeszélései nem hatottak, hát addig ütötte, verte, kinozta, amig megpuhult. A falópásból szerzett pénzen azután részegeskedhetett tetszése szerint.

A minap este amint hazakerültem, hát első utam Lisziékhez vezetett. Liszit Veber karjai között találtam. Mint az őrrült, úgy futottam ki az utcára. Kétségbeesésemet le nem írhatom. Attól a pillanattól kezdve isszonyú kínokat szenvedtem. Meg akartam szabadulni fájdalomtól minden áron. Borba akartam fojtani égető bánatomat. Verekedést kezdtem boldog-boldogtalannal. Az emberek azt mondták, hogy a naplopó hű maradt önmagához. Tegnap találkoztam Liszivel az utcán. Leköptem. Sápadt lett, mint a halál, de szó nem jött ajakára. Nemsokára tüzent az öreg sánta Kátival, hogy jöjjenek el estére a házuk kertjébe, ott mindent meg fog magyarázni és be fogja bizonyítani, hogy soha mást nem szeretett, mint engem. Nem akartam elismerni. De amikor bealkonyodott, láthatatlan hatalom vonzott a találkozó helyre; látnom kellett még egyszer Liszit, meg kellett neki mondanom, hogy milyen hűtelenül járt el velem szemben; szemébe kellett mondanom, hogy mennyire megvetem. De másképp történt. Amikor sirva panasolta el, hogy hogyan gyötörték, és amikor esküdött, hogy örül szerelme bizonyítékul kétsz velem még az éjjel elhagyni az atyai házat, hogy valahol, a föld bármelyik zúgában megossza a szegényt és a szegénységet: tőrdre borultam előtte és könyörögtem, hogy bocsássa meg azt a megszégyenítést, amelyet rajta elkövettem.

Hogyan történt a szörnyűség, magam sem tudom. Egyszerre csak hallottam hogy a bozót megzörren; kés pengéjét láttam felvillani a holdvilágban. Erre kirántottam pisztolyomat a zsebemből és a következő pillanatban Veber véresre festette a füvet. Eddig van.

Azonnal letartóztattam a szegényt. Azóta talán már a büntetését is kiállotta.

Mondják . . .

Mondják férjhez mentél,
S hozzá gazdagon,
Férjed finom ember
És szeret nagyon.

Mondják szebb is lettél
S szüntelen vidám,
Napi mulatásod
Sinház és cigány.

Mondják — mitnem mondanak,
Hogy boszantsanak!

Csak szivedről . . . arról
Mit se szólnak.

Sz. Gyula.

Batnai képek.

Írta: A. Á.

A községnevek magyarosításáról szóló törvényjavaslat intenciói szerint ugyan kis-községi jelzöt kellett volna soraim fölé írnom; mint hogy azonban a kérdéses vidéknek csakis annyiban van előttem jelentősége, amennyiben annak legszebb részét éppen Lallosevic Jásó bátyánk szállóje foglalja el, ezért a jelen esetben egész nyugodtan maradhatok a batnai jelző mellett. Zomborban, úgy hiszem mindenki tisztában van azzal, hogy mik azok a batnai szép napok. Ha azok a híres, közmondásos aranyjuezi szép napok csak távolról is hasonlítottak a batnai szép napokhoz, akkor a spanyolok igazán jogosan sirathatják a szerenese forgandóságát.

A kíváncsiak számára leírom Lallosevic bátyánk szüreti ünnepeinek a batnai szép napoknak a receptjét. Szükséges: reggel kilenc órától kezdve másnap reggel napfölkeltéig állandó cigányzene, külön gózhagy, tarokkok bömbölése, lukullusi lakmározások, hegyi levegő, pompás kilátás, nagyon sok vendég, mesebe való szeretetreméltóság, vendégzeretet, szívvelesség, végre két ellenálthatlan házi kisasszony.

Egy év előtt is egész raja a vendégeknek volt hivatalos a batnai szüretre. Megvizsgáltuk a vidék összes nevezetes pontjait, voltunk Leányvár romjainál, ladikáztunk a Dunán, megnéztük a kőbányákat, láttunk sziklát repedni, fűród-tünk és a mi a fő: gyönyörköd-tünk a kilátásban.

A hegy maga úgy néz ki, mint valami óriási trónus, amelyet az Istenek azért emeltek maguknak, hogy róla gyönyörködjenek a világ legbájosabb rónaságában: Bácsmegegyében. Azt mondják, hogy a nyári jeges fohléket ez a sziklatömb kanyarítja Nemes-Militiesnek. A biztosító társaságok szerint az a kolosszus valóságos viharfogó, amely az egyetlen oka annak, hogy Nemes-Milities határának évről-évre, mindig ugyanazt a részét veri el a jég. Bácsmegegye összes éjszakai városait és községeit látni a tetejéről. A legbájosabb azonban a csillagos ég ebből a magasságból. Ha szüretkor a mozsarak durrognak és a rakéták sisteregnek, akkor az éj szellemei erre valóságos orgiákat csapnak. Ezt egész komolyan állíthatom. Tavaly tanuja voltam játékuknak. Más is láthatta volna ugrándozásaikat, ha annyira megerősítette volna szívét az úgynevezett Lallosevic-féle csodás nedűvel, mint én. A szellemek titkainak az elleséséhez mindenekelőtt erős természet szükséges.

Elmondom, hogy miként esett meg a dolog. Felmentem a hegy tetejére. Az esti szellő hideg esőkkel illette forró homlokomat. Elterültem a fűben és néztem, figyeltem. Mikor a fekvést meguntam, akkor felültem a deszkapadra és vártam. A Duna úgy terült el ott lenn a mélységben, mint valami megmérhetetlen ezüst sáv. Mélységes csend uralkodott. Az éjszaka egészen elbűvölt. Nyugodt volt minden, csak az éji párák mozogtak, amint gomolygva hagyták el, a Kolluth-felé elterülő nádasokat. Ugy hőmpolyogtak át a mezőkön, mintha kísértetek lettek volna. Lassan kuszták meg a fűzfák ágait és bizonyos magasságban fáradtan állottak meg pihenni.

A távoli erdőségek sűrűjéből szomorúan szállott fel a hold, ezüsttel hintve tele a vidék vizeit; ábrándos fénytengerével, mintha új életre akarta volna keltetni a letarolt szántóföldek itt-ott előbuk-

kanó bánatos virágait. Mindegyre feljebb haladt, míg végre teljesen kibújt a föld párái közül. Világa végre a maga valóságában hullott alá, beragyogva a bezdáni erdők sötét birodalmát. Mintha titkos zene kelt volna a vidéken: a haldokló virágok danája, amelynek egyetlen visszhangja a fűrdő vadkacsák által felvert habok ezüstös lolesanása volt.

Gákova, Bóreg, Dautova tornyai alig látszanak az éjben. A hegy meredekéin a bokrok meséket lehettek a légből, a sárguló füvek egymás karjaiban zizegetek szerelmes szinfoniákat. A Darázi-fok, a Lassu-fok, a Rekettyés-fok bűbájos összhangban terültek el a messzeségben. A Hó-Duna, meg a Baracska-Duna szintén.

„Pucáj!” hangzik fel egyszerre a házikó felől vagy hűs érces torokból, mire válaszul azonnal hatalmas tarack — bömbölés zugott át a mindenségben. A visszhang azonnal ölbe kapta az ijesztő hangot és ész nélkül rohant vele a vizek hullámain, a rétek és Duna-ágak felett; hirtelen odavágt a szomszéd erdőségek sűrű lombjaihoz, míg végre zúgva semmisült meg a holdvilágos éjszakában.

A cigányzene hangjaitól kéjes érzés támadt a szabadban; a fák lombjai nyughatlanul bolingtattak ide s tova, a Duna hullámai fájdalommal gyorsasággal iparkodtak a messzeségbe, a völgyben bánatoson sóhajtott fel az enyhe szellő. Mintha légies tünemények emelkedtek volna ki a habokból . . . bájos tündérek gyülekeztek össze arra a nagy zátonyra ott a Duna közepén.

Nayádok voltak ők, rég alvó istenei a rengeteg vízőnek; a hegedű hangjaira szöktek elő évezredek rejtkeikből.

Hallgatóztak hosszasan s azután féltősen néztek egymásra — a Syrius hangjától vélték a dallamban felismerni; hitték, hogy az arkádiai füvel szólt meg a nagy Pán oly régen néma ajkai alatt . . . Hallgatózva száritgatni kezdték hold-sugarból szőtt, testükhöz tapadó ruháikat, melyeket hajdan, jobb időkben Arkádiában varrtak csendes éjszakában. Néhányan összefogódzva körtáncot lejtettek, mások meg bohokásan füzéreb fonták a vizek legszebb virágait . . . De egyszerre felhagytak a vigadással, mert az „Emlékszel-e nem rógen volt?” dallama sirt fel a cigány hurjain; a beotiai nympa, a szerelmes Echo azonnal könnyezve dudolgatta a fájdalmas áriát. Most már megmozdultak a fák, rövidlétű dryadok bujtak elő a lombok alul, a szakadékok hiedeg, sötét mélységeiből oreádok kuszták elő a vadrózsa, meg mérges zöld folyondár indán szökelve felfelé . . . a korhadtt fatörzsekben nevető pisze satyrok, meg nehézkes sylének vonszolták elő szőrös testüket.

A pityókás urak vidám notázására, vad lödögéssel, szilaj falkában, centourok törtettek át a suhogó nádason; mögöttük szatirok tolongtak összeverődve a mocsarak minden tájékáról. Iszapok lábaikkal kéjelegve taposták a csillogó parti fővénnyel, nevettek, kacagtak és viaskodva taszigálták egymást. A centaurok égő, sovargó szemekkel szinte elemésztették az erdőszéli nympákat s patáikkal felszaggatva a tisztas bársonyos gyepszőnyegét, eszeveszetten száguldoztak feljűk . . . A hajlékony leányok menekülve bújtak össze; a kidült fatörzsekön ülő szatirok meg lábaikat lóbálva, hahotázva gúnyolták féltelmüket.

A tüzijáték vakító szikrázására tétova, reménykedő öröm csillant fel az arcukon s néhány szatír, akik gúgólva ültek a fűben, tele marokkal tépték a növényeket. Heliosnak szende, ábrándos testvére mohdós fatörzsek támaszkodva állt. Karjait nyakán összefonta és elmerengve, fájdalmasan nézett fel diadalmas szekerére: a holdvilágra, melynek paripái immár anynyi század óta uratlanul futják be az eget.

Mind ott voltak . . . nymphák, nayádok, kacagó szatírok . . . az erdők, a mély vizek, a virágok, a szirtek Istenei. Mikor mind együtt voltak, leküldte reájuk a nagy kék égi mezőknek éji vándora legszébb sugarát s szinte dédelgetve emelkedett feljebb világa régi urai felett.

Amikor végre a társaság oszladozni kezdett és lámpák világa mellett ereszkedett le a hegyről, a Duna partjára érve pedig ladikokba szállt, akkor a hold a menny felhős mezőiben pásztortűzzé sápadt.

Az Istenek szerelmei: a szép Órion, meg az arkádiai Kallisto halványulni kezdtek Eros ezüst-szürke himporos egén. Az észzaka füstös, lusta fellegekbe halt el, melyeknek szeleit finoman arannyal szőttek körül Helios hirmőkéi és a hajnal derengve, révetegen emelkedett a Zenith felé.

A nymphák, a szirének ajkán lassan lassan elhalt a mosoly, a szatírok öröknevető ábrázata kínos csalódásba torzult. Sirtak valamennyien és a bús zokogásban Zephiros fájó melodiót énekel, amelytől megremegtek a fák lombjai. Mindannyian a zomboriakat siratták.

Képzelem, hogy az idén is mennyire vártak bennünket. Az a csunya eszős akadályozta meg, hogy mindennek újra tanúja lehessen. Hogyan keservesen sírnak azok a kedves nymphák, ha csalódnak. Elben a tekintetben egészen a mi aranyos földi tündéreinkre ütöttek.

Pávaéknál.

„Páva ezimű kurta kocsmá
Oda rug ki a — Szamosra“
Goethe.

Először és mindenek előtt nem igaz az, hogy a Páva a Szamosra rug ki, mert jobbról tőle van a Nenád irodája, balról Spitzer speditör, előtte pedig a zombori földalatti kanális fődögél (legalább én úgy képzelem, hogy a város nagyutcáján folyik a kanális, mert minden városban végig folyik egy kanális és mert a versben lévén Szamosról szó okvetlenül helyettesíteni kell azt a földrajzi helyzethez képest más, ha mindjárt földalatti folyóval is.) Másodszor pedig nem igaz az, hogy a Páva „oda rug ki“, mert az se Spitzer, se Nenád felé, se a kanális felé nem rugdálódik, hanem szerényen meghuzódik, illetve Spitzerék és Nenádék közé behuzódik s így azok, a kik oda bejutnak, legfeljebb berugnak, ő azonban nem rug ki. Az egészről tehát, amint látható, csak az igaz, hogy a Páva kurta kocsmá és, hogy az irok novelláik elé, ha roppant költői hangulatban vannak, vers idézeteket tesznek, hogy annál nagyobb hatást keltsenek. Minthogy én pedig még a roppantnál is nagyobb hatást akarok közönségemmel kelteni. Götét is segítségül hívtam, úgy gondolkozván, ha már ő egyszer a Zauberberlinget, a Todtentancot stb. stb. megköltötte, akkor már ez a kis vers csak nem ront a nimbusán, nekem pedig nagy szolgálatot tesz.

Különbömben nem csak Göté, de még én sem tudtam a páva létezéséről semmit mindaddig, míg két hét előtt be nem állított hozzám egy pandur egy listával, a melyen a menykő hosszú névsor így kezdődött: főispán, alispán, elnök, stb. stb. A pandur arra szólított fel, hogy nevem mellé írjam oda, hogy megjelenek. Oca írtam, mert nálunk az ilyenről nem illik lemondani; így pedig mi az az ilyen, azt rögtön megmondom. Nenád két három disznót leöltetett s rendezett a Páva kurta kocsmában disznótort, amint akkor a városban szétiben beszéltek, igazi bácskai mulatságot. Nos hát én roppant szeretném ezt az echt bácskai murit leírni,

mert e lap olvasói okvetlenül nagyon érdeklődnek a bácskai murik iránt, ámbr már sokszor hallottak és láttak hasonlót. De a bácskai ember tulajdonosága az, hogy az ilyen murik elbeszélése reá nézve mindig új dolog, új ingerrel bír, mert a telivér bácskai nem is abban élvez tulajdonképen hogy tudomásul veszi egyszerűen miként mulattak ittak, beruhtak, hanem a finom nüanszok iránt is érdeklődik. pld. Pali 30 pohár sör, Karsi 20 stanpedli konyak, Peti 30 üveg mumm, Lajossal mutyi, berugási fok 723. Ez pl. október 12-én Okt. 17-én pedig: Peti 30, — nem, pardon: 31 pohár sör, Lajos most már Karsival mutyi 3 hordó sör, — 12 üveg Türey, berug.-fok 722. satöbbi satöbbi; — ezeknek az adatoknak a végtelen variációja képezi az igazi bácskai nüanszérezéeknek megfelelő ingert. Lajder azonban én most ezeket a nüanszokat nem írhatam le, mert magam is bevoltam rugva s csak ma józanodtam ki, — azért is kések a referálásán. Hanem, ha önöknek úgy tetszik, bugrisosan, mint-hogy én nyárspolgár vagyok és nem bácskai genyrel, elő fogom adni a Páva-est és-éj lefolyását.

Mindjárt azzal kezdem, hogy mennyien voltunk. Vagy harminczan: Molnár Karsi, Zákó Sztévo, Koczár és Pavlovics főorvoson kívül néhány 20 éven aluli fiatal embert említek még: Péter, Nenád, Lederer stb, stb. szóval az egész zombori zsónesz dóré. — Petike ez egyszer nem. A kis lebugy a banditák tanyáját juttatta eszünkbe; — három fal körül asztalok megrakva borral és zsardintéttokkal (kár hogy az Arpád nem volt jelen, ott is elhette volna az összes kandirozott gyümölcsöt nemcsak a Kockáréknál). Amint helyet foglalok, két igen fiatal úr, az egyik közülök hegyesen beszélt, megegyezett abban, hogy mindkettőjük külön-külön zárt borítékban elhelyez egy ezédulát, melyre ama három alak neve lesz ráírva, akik a legtovább fogják kihuzni; értsd: akik még másnap reggel is berugva mutatnak. Mind a két fiatal ember becstület szavára fogadta egymásnak, hogy másnap délig a borítékot fel nem bontja. A felbontás után azután ki fog derülni, kinek volt igaza, kicsoda nagyobb pszihológus, — mert a bácskai a pszihológiában is praktizál. — Ez volt az introductió; — azután jöttek a disznóságok, nettó 17-féle, — melyek mindegyikéből emni kényteleníttem. — úgy, hogy már alig tudtam mozogni; közben rámpást is kellett inni. Ott volt a drndó is. Acó tamburás rákezdte a nótakat. Először Karsit énekelte meg a „házmesteru neda mira“ című dalban, amelyeket meg kellett ismételnie. Utána megénekelte a pátert, azután Gusztí bácsit, roppant balkéz ismeretség módon; — és jaj zsenás — a végén a távollevő Petikét is. Kitűnő rimekben énekelte ez az Acó, s a dalai hamar altató hatással kezdenek válni reám. Ez volt az első pont a melynél eszméletemet veszíteni kezdettem s az ezután következőkről már alig bírok tiszta tudomással s így tisztességesen be sem referálhatok. Annyira emlékszem, hogy vadítottok gyevülték belé drndó concertjébe. Hallottam amint Városi Károly bátyánk Karsi honatyával valami miatt nagyban békült és csokolózott, aminek következménye az lett, hogy Károly bácsi tósztyában felmagasztalta Karsit, mint elsőrangú bácskai közigazgatási kapacitást és az „ejnye ejnye“ című és kezdetű csárdás nagy kedvelőjét. Még erre emlékszem, de a többire már csak homályosan. Csak agarakat és nyulakat láttam már ezután magam előtt futkozni az asztalokon keresztül-kasul. Egy-egy agáron Gusztí lovagolt, egy másik az egyik Karsi, egy harmadikon a másik Karsi. Gyuszi kiabált, hogy Vil-

lám jobb a többinél. Végül a páter föl pattant egy nyura s utcu neki a hegyesen beszélő ur nagy bosszuságára, a ki elárulta areán, hogy őt is a boritékba zártak közé foglalta, és ime ideje előtt ellílan. Pilák agarai is megjelentek. S a hogy a sok agár és nyul örök hosszatt előttem futkozott, egyszerre csak hypnotizálva teljesen magamon kívül lettem.

Hogy azóta mi történt velem a mai napig, azt nem tudom, mert a hipnotikus állomból csak ma ébredtem fel s így a hegyesen beszélő urnak, de a másik urnak is, akit papája most nem enged be a szállásról, nem volt igaza találgatásairól, mert a legtovább berugott én maradtam, hogy mitől az más kérdés.

Az egészről pedig az a tanuság, hogy máskor nálam t. szerkesztő barátom karácsonyi tárcát a Páváról ne rendelj, mert különben elárulak, hogy a mikor multkoriban Karácsonyéknál a zsardintos tálat összetörték, azért vágta el szomorú arcot mert elvesztett minden reményed, hogy még egy szállítmány kandirozott gyümölcsöt vághass be.

Pétru sz.

Irodalom, művészet.

— A „Magyarország“ politikai napilap az idő szerint a legjobban szerkesztett lap az országban. Legelső rangú íróink és publicistáink ma kétségtelenül a Magyarországra irnak. Első sorban Bartha Miklós, az országnak a legnagyobb tollú publicistája, továbbá Pázmány Dénes, Hock János, maga a főszerkesztő Holló Lajos, Hentaller Lajos, Inczédy László stb. napról napra a legelőkeltebb és legelevenebb teszik a magyar olvasóközönségnek ezt a kiválóan kedvelt lapját. A Magyarországnak jelennek meg azonkívül Móra Istvának megszervezte feltűnést keltő tárcái. Ugy hogy a ki eleven, jól értesült és igazán első rangú hírlapot akar olvasni, az bátran a Magyarországhoz fordulhat. A „Magyarország“-ot nemcsak nemes, előkelő hangja, egyenes, nemzeti irányú és minden tekintetben hozzáférhetlensége teszi a magyar olvasó közönség előtt becsesű, hanem az is, hogy a család minden tagjának nyújt kellemes szórakozást. Tárcái regényei, eleve hírei, párizsi divatlevelei stb. a legkedvesebb olvasmányt képezik. A Magyarországnak az éjjeli postával küldetik szét, úgy hogy reggel már az ország legtávolabbi részeiben is ott van. Mily előny ez a hivatalnoknak, földbirtokosnak kereskedőnek, iparosnak és minden intelligens embernek, hogy más lapokat megelőzőleg olvashatja már reggel mindazt, a mi az országban és külföldön történik. Az országgyűlést, a hivatalos közléseket, a bel és külföldi törzsei zárlatokat, szóval mindazt, a mi nemcsak érdekes, de az illetőnek állására és üzetére nézve és nagy befolyással van. Tudjuk hogy mily előnyösen használják felegyesek, ha valaki egy nappal, vagy félnappal el van maradva az eseményektől. A ki ma egy fontos hírt előbb tud meg, az mérhetetlen előnyben van a többiek felett. A „Magyarország“ mindenkire nézve lehetővé teszi ezt a kvrai és megbízható értesülést. Ez biztosította a Magyarországnak részére azt az óriási elterjedést, a minek ma örvend. A „Magyarország“-ra legközelszerűbb postautalványon előfizetni akár egy óra (1 frt 20 kr.) akár egy negyedévre. (3 frt 50 kr.) Cím: Magyarországnak kiadóhivatala Budapest, Sándor u. 2. A félévi előfizetési díj 7 frt, az egész évi 14 frt.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
ENGEL MÓR
 női- és férfi-divatárak ujdonságok
 tára Zomborban.

A n. é. közönségnek becses figyel-
 mébe, hogy mint minden évben,
 úgy az idén is
december hó 1-től
25-ig

nagy kará-
csonyi vá-
sárt

rendezek, a midőn az összes rak-
 táron levő áruk

tetemesen leszalli-
tott árak mellett
 adatnak el.

Kész női fehéreneműek
 u. m. corsettek, ingek, szoknyák,
 bugyogók;

vászon-chiffon- és
selyem-árak
 teljesen kiárusíthatnak.

Teljes tisztelettel

Engel Mór.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A benson-féle tapasz

következő betegségeknel és bántalmak-
 nál használható allandó sikerrel: esipő-
 fájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hát-
 szaggatás, hátyöngesség, hátgerincez bántal-
 malk, hörgőhurut, asthama, megrán-
 dúlások, idegbántalmak, az izületek
 bönnsága stb. A hatás bámulatos, koz-
 vetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges
 beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor” hoz
 Budapest, VI, Vaczi-kéret 17.

Kapható Zomborban Swarc Emil
 gyógyszerész urnál. (C.)

MINDEN KÖHÖGÉST,

ép úgy, mint a légeső, gégo és tüdő hurutos
 megbetegedéseit, valamint lélegzési nehézségeket, a
 mellizükkülést, aszthmát, elnyálkásodást, szá-
 már és göröcs köhögést, rekedtséget, nyálka-
 ingert a nyakban — kezdődő gumókört leggyor-
 sabbán és legjobban lehet eloszlatni az éveken át
 bevált, orvosi rendelet szerint készített és az orvos
 októl ajánlott Szt.-György-léval, melynek cso-
 magja 50 kr. és a hozzá tartozó Szt.-György hurut-
 por doboza 50 kr. a pontos orvosi utasítással együtt.
 Az e. eredmény már néhány nap múlva látható.
 Két usomagnál kevesebbet nem küldünk.

Póstán való küldésnél 20 krral több és mago-
 lás és fuvarlevélért — (portó nélkül). Minden
 megrendelés a Szt.-György gyógyfürdő Béesben,
 V/2 Wimmergasse 33. sz. intezendő.

Kívánatos az összeg előleges beküldése postautal-
 ványon.
 Kérjük, ezt a hirdetést tessék kivágni és eltenni.

Vé. jegy 19. és 20. sz.

Arnolyevita D.
 Engel és G. Idstein,

öz. Galló Emilné,
 Heindhofer Róbert,
 Lugumerszky Plátó,

Mayer és Thum,
 Nikolics István,
 Sztrilich Zsigmond.

Szređoje Gergurov,
 Weidinger A. és S.

Az általánosar ismert jó hírnék örvendő a többoldala-
 lag kitüntetett sósborszez-készítményem — kellendőségénél
 fogva sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kivéve, elha-
 tároztam, hogy azokon ezimjegyeimet módosítom s arra kék
 nyomtatban saját házam külső alakját vezetem fel, bejegyezte-
 vén azt egyszeresmind védjegyként a budapesti iparkama-
 ránál.

SÓSBORSZESZ

általánosar elismert kitünő háziszer különösen a bedörzsöl-
 és keő-gyuró-gyógymódnál (massage) igen jó hatású.
 Ajánlható egyszeresmind fogtisztító szerül is a mo nyíben
 a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj
 tisztja, szagiatlan izt nyer a szesz elpárolgása után, egy-
 szint n fejmosásra is a hajldegek erősítésére, a fejkörpa
 képződés megakadályozására és annak megszünteté-
 sére.

Egy nagy líveg ára 90, egy kis líveg ára 45 kr.

Brázay Kálmán

Budapesten, IV., Muzeum-kéret 23. sz.

Kapható Zomborban:

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra,

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ már a XX-ik évfolyamába lépett. Önrizztel je-
 lentjük ezt a tényt a magyar olvasóközönségnek akkor, midőn egyuttal felhívjuk, hogy
 legyen szives továbbra is azon érdeklődést tanúsítani lapunk iránt, melyet eddig tanu-
 sított.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ mutlja legjobb bizonyíték a melletti, hogy míg
 egyrészt hízást pótolunk, másrészt az olvasóközönség igényeit tökéletesen kielégít-
 tettük. Ismételten elmondhatjuk, hogy kitűzött célunkat elértük, mert lapunk jelenleg
 már az ország minden vidékén a legtöbb művelt család kedvelt háziabaraja.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ fennállása óta már több hasonirányú vállalat tá-
 madt, melyek részben megszűntek, részben tengődnek. Nem kutatjuk az okokat hanem
 egyszerre megköszönjük az olvasóközönségnek bizalmát s újból kérjük: előlegezzék
 azt nekünk lapunk XX-ik évfolyamára is.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ a legelőcsőbb és azért a legelterjedtebb képes he-
 tilap! Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön
 beköthető regénymelléklettel.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ havonként kétszer „Hölgyek Lapja“ című félve
 mellékletet ad, párisi divatképekkel és bő divatútdólistával s így egy külön divatlapnak
 tartását feleslegessé teszi.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve
 hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“-ba a régi és újabb írói és költői gárda minden
 számottevő tagja dolgozik.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“-nak regényei, elbeszélései rajzai, humoreszkjei,
 költeményei kedélynemesítő olvasmányok Irányúikkal a társadalom minden kérdéseire
 kiterjeszkedik. Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ minden évben négy külön beköthető regényt ad
 mellékletül előfizetőinek.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ borítéka szellemes és szórakoztató csevegések
 illetve kérdések és feleletek tárhaza.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az
 előfizetők postájában.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ képei lehetőleg alkalmosszerűek, díszesek és tanul-
 ságosak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ a lehető legjobb cikkeket igyekszik nyújtani s
 hogy hivatásanok megfelele, azt legjobb bizonyítja immár XX. évi fennállása, mit eddig
 hazánkban egyetlenegy hasonló irányú lap sem volt képes elérni; bizonyítják továbbá
 azon előkelő és kitünő írók és írónek nevei, kiknek nagybecsű műveit csaknem minden
 számban élvezheti az olvasó s a kik közül büszkén említiük fel dr. Tolnai La-
 jos szerkesztőn kívül: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Radó Antal, Rákosi Jenő, Temér-
 dek (Jeszzenszky Dániel), Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Tölgyesi Mihály, dr. Fe-
 leki Sándor, Méry Károly, Jámbor Lajos, Dombai Hugó, Kenézy Csatar, Pécsi D. An-
 zelm, Kósa Ede: — Beniczkyne Bajza Lenke, B. Büttner Lina, G. Büttner Julia, Tutsek
 Anna, Buday Sandorné, Cserneczky Gyulané Nagyvárdi Myra, K. Beniczky Irma, Me-
 riczay-Károssá Irma, Fanguh Gyujtó Izabella, Abrányiné Katona Klementin, H. Ha-
 vassy Ilona, V. Gaál Karolina, Karlovszky Ida, Harmath Lujza, Kéray Elza, Vorós Ju-
 lianna neveit stb.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ előfizetési ára a „Hölgyek Lapja“ című divatlappal
 és regénymelléklettel együtt:

Ezész évre 6 frt — kr.
 Félévre 3 frt — kr.
 Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ annak a ki az előfizetési összegét azonkívül még
 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül 4 regényt küld
 díjtalanul.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld
 mindazoknak, a kik eziránt — legelőcsőbbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kladóhivatala
 Budapest, V., Vadász-utca 14. (S. J. házában).

Specialista
Sérvközlöben

Alapítva 1878.
Cs. és kir. oszt-
rák magyar és
belka kir. sza-
badalom!

Kittüntetve
Brüsszel 1893.
aranyéremmel
és díszokmány-
nyal.

Keleti-féle sérvtö-
tő orvosi tekintélyek
vé emnye szerint a
legtökéletesebb ezen
nemben, nem csuszik,
nem gyakorol kelle-
metlen benyomást és
eltávolítja az ízületi
szerkezetétől fogva
az eddigi sérvtöök
hiányát.

Keleti-féle gum-
mi-sérvtööt idomít-
ható pelottával, szarvasbőr-
védővel és biztonsági övvel.

Arak: egyoldalu . . . 6 frt.
Arak: kétoldalu . . . 12 frt.

Készülnek ezenkívül: műlábak, műkezek, egyenes-
tők (Hessing-féle rendszer), orthopédiai fűzők, laskö-
tők, görecséhártsnyák és mindenféle gummaruk.

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan
eszközöl

KELETI J.
orvosi-, sebészeti, mű- és kötszer-gyáros
BUDAPESTEN,
IV., Koronaherceg-utca 17.
Sebészeti műszergyár:
IV., Rostély-utca 15.
Nagy képes árjegyzék ingyen
és bérmentve

Suchard-chocoládé és kakao.
Előfordult tévedések kikerülése vé-
gett, a nagyérdemű közönség arra
figyelmeztetik, hogy

Suchard Ph.
az úgynevezett
töredék chokoládét
sem nem gyártja, sem a forgalomba
nem hozza. **A Suchard Ph.-féle**
chocoládék csakis tisztán és
— mint ismeretes — csak Sta-
niol-csomagolásban a gyári
jelvénynyel és aláírással el-
látva, szállíttatik.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen birnaves bírászer ellentét az idő megpróbálásoknak,
mert már több mint 27 év óta megbízható, felülmossa-
lító bebizonyosított alkalmazatik köszvényel, oszonnal, tag-
szagattással és megfázásokkal és az orvosok által bebizonyos-
solták és mindig gyakorlatban rendelkeznek. A valódi Horgony-
Pain-Expeller, gyártora Horgony-Libimint elnevezés alatt,
nem titkos seaz, hanem **igazi népszerű hasznos**, melynek egy
szarvasbőrrel aram helyében hiányozna. 40 Kr., 70 Kr. és 1 frt.
költségűt aram helyében minden gyógyszerárterében kész-
letben van; forrásként: **Török József** egykori
szászországi **Budapest.** Beviszárás alkalmával
igen orvosok legyünk, mert több kisebbbörök
úgy is van forgalomban. **Ki nem akar megkáro-
sodni!** Kérem minden egyes üveget "Horgony" val-
dőség és Richter cégjegyzés nélkül **nem** va-
dított vásárolni vissza.

RICHTER F. AD és társa, cs. és kir. udvari szállító, RUDOLFTADT.

Elsőrangú hazai gyártmány.
Gőzcséplők
Pontos cím:
ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR
részvény-társulat
BUDAPEST.

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára
mely a gazdalkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágo kérdéssel bizalommal
hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel
és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Szeeskavagók. Morzsolók.

KLYTHIA A BŐR
ÁPOLÁSÁRA
RIZSPOR.

Az arezbőr szépítése és finomítása.
Legelegánsabb toillete-, bál- és szalon-puder fehér, rózsá-
szín vagy sárga.
Vegyileg megvizsgálva és ajánlva dr. Pohl J. J. cs. kir. ta-
nar által Bécsben.
Eismerő levelek a legjobb köröktől minden dobozhoz
mellékelve.

TAUSSIG GOTTLIEB
cs. és kir. udvari toillete, szappan és illatszergyár.
Bécs I. Wollzeile 3. sz.

Egy doboz ára 1 frt.
20 kr. elküldés utánvét Kapható: a legtöbb illatszert-, drogua- és gyógyszerárterekben
vagy az összeg előle- valamint **Zomborban: Engel Mór, Weldinger A. és S.**
és **Teltsch Gáspár** keresk. czégeknel.

Cs. kir. szab.
kölcsönös tüzkárbiztosító intézet
BÉCSBEN.
Alapított 1824-ben.
Magyarországi képviselő: **BUDAPEST V., Nagykorona-utca 7. sz.**
Az intézet elfogad tüzkár elleni biztosításokat:

- a) épületekre azok tartóékaival együtt;
- b) ingóságokra u. m. hazi és gazdasági szerek, bútörök, ruhák, fehérne-
müek, aruk gabona- és takarmány-készlet, marhaállomány, mezei termé-
nyek stb.;
- c) gyárakra és azok tartalmára

olcsón megszabott díjak és legelőnyösebb feltételek mellett.
Az intézet fenállása óta károk fejében kifizetett . . . 23,717,964 frtot
Az intézet tartálékalaival — minden teher nélkül — 1896.
év végén . . . 3,763,746 frt.
Biztosítási állomány 1896. végén . . . 867,658,240 frt.
Az intézet díztosítottait az évi tiszta nyeresémben részesíti; 1895-ben 83,493 frt.
1896-ban 129,193 frt. térített a biztosítottaknak az évi üzleti feleslegből vissza.

Az intézet ügyvivősege:
Főgondnok: Karl Sándor, melki főpáti stb. — Főgondnok-helyettes: Gerhardus Ármin, az union.
bank alelnöke stb. — Gróf Abensperg-Traun Ottó, val. belső titkos tanácsos stb. — Bárd Dohlhoff-
Dier Henrik a cs. és kir. mezőgazd. társ. elnöke stb. — Dreher Antal, földbírtokos és serfőzde-
lajdonos stb. — Dungi Adalbert, gőtweigi főpáti stb. — Feldegi báró Fellner Henrik, az uni-
onbank igazg. tagja stb. — Dr. Kluger Konrad, a cs. kir. szab. déli vasut. társ. főfelügyelője stb. —
Kostersitz Ubald, klosterneuburgi prépost stb. — Dr. Richter Vince, földbírtokos stb. — Bárd
Scheider Adolf, az unionbank igazg. tagja stb. — Bayer Rezső, vezértitkár stb.
Az intézet felállít főgondnokokat minden nagyobb vidéki városban. Főgondnokokat átvéte. e iránti
ajánlatok intézendők:
a cs. kir. szab. kölcsönös tüzkárbiztosító intézet magyarországi
képviselőségéhez:
Budapest. V., Nagykorona-utca 7. szám.

DIVAT SZALON

divat- és szépirodalmi közlöny.

Szerkesztő:

Fágné-Gyujtó Izabella és Szabóné

Nogáli Janka.

Az 1896-iki berlini nemzetközi kiállításon az arany éremmel kitüntetve.

DIVAT SZALON megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Díszes, elegáns kiállítás s különösen művészes kivitelű színes divatcímleppje által dísz minden szalon-szalmák.

DIVAT SZALON ingyen melletteivel, az új Gyermek-Divatát egyaránt 44-48 oldalra terjed.

DIVAT SZALON azonkívül, hogy divat képei az uralkodó divat tükré, folyton közöl képeket Párisból, Londonból, Berlinből is. S ez által az idegen divatlapokat feleslegessé teszi.

DIVAT SZALON rendszeren közöl egyszerűbb fölletteket is és módot, utasítást nyújt a hölgyeknek arra, hogy ruháikat takarékosan s mégis csinosan oltson készíthessék s ennek megkönnyítésére minden 2-3 számban szabás-ív van mellékelve.

DIVAT SZALON minden előfizetőjének mérték után ingyen készíttet szabásokat; ez oly kedvezmény, melyet egy divatlap sem nyújt.

DIVAT SZALON kézi munkái változatosak, a rendszer használatra szánt himnuszoktól kezdve a legtrikább, legdivatósabb új kézimunkáig mindent bemutatja s érthetően tanítja.

DIVAT SZALON Szépirodalmi része oly dús érdekes és változatos, hogy minden más szépirodalmi lapot pótol. Munkatársai közt ott van irodalmunk minden jelese és gondolt fordít arra, hogy a nők lapjába tehetséges, kedvelt írások is gyakran irjanak. A lap szelleme mindig tisztességes. Keresi a szépet, a nemesitőt s ki- zár minden frivol közleményt. Lapunkat fiatal lányok is hátraon olvashatják.

DIVAT SZALON számló-számra mutatja be kedvelő hölgyek arcképeit: a művészet, irodalom s a jótékony neveléssel bővelkedő női lapok.

DIVAT SZALON állandó rovatot tart *Értekezés és Feltétel* közlésére. E rovat minden előfizetőnek teljesen díjlanul áll rendelkezésére.

DIVAT SZALON rendszeren karácsonyi ajándékkal is kedveskedik. Ez érben is megüldi a szokásos zsebnaplárt az összes előfizetőnek.

DIVAT SZALON előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

DIVAT SZALON kiadóhivatala bárkinek küld kívánata mutatvány-számokat ingyen és bérmentve.

DIVAT SZALON kiadóhivatala Budapest, Gizella-tér (Haaspalota).

Ujságírók lapja!

Ujságírók lapja!

BUDAPESTI NAPLO

A magyar sajtóban paratlan az a siker, amelyet a

BUDAPESTI NAPLO

aratott és az egész világ sajtójában példa nélkül való, hogy egy szerkesztőség maga alapított volna és adna ki politikai napilapot.

A BUDAPESTI NAPLO

a szerkesztőség tulajdona, nem adta magát semmiféle vállalkozás rendelkezés hatalma alá. Független tehát és szókimondó fel-felé is lefelé is minden irányban. Az igazi szabadelvűségnek sok diadala fűződik már a BUDAPESTI NAPLO pályájához és a reakcionáris törekvések kudarcát megannyian a BUDAPESTI NAPLO egy-egy sikerét jelentik.

A Budapesti Napló karácsonyi albuma,

amelyet a szerkesztőség karácsonyi napjára kivétel nélkül a lap minden előfizetőjének, az újonnan belépőknek is megküld, olyan irodalmi remek, amely az ország határain is messze tulmenő feltűnést tart számot.

A huszadik század asszonya.

Ez az a kérdés, amelyről a világirodalom legnagyobb nevéi írói nyilatkoznak a Budapesti Napló albumában, közvetlenül a Budapesti Napló közönsége számára készült cikkeken.

IVÁN, ifjabb Ábrányi Kornél nagyszabású remek költői elbeszélése

követi ezt a remek cikksorozatot.

A Budapesti Napló írásban és képen az album befejező része.

A Budapesti Napló főszerkesztője:

Vészi József.

A Budapesti Napló felolós szerkesztője:

Braun Sándor.

Ábrányi Emil
Ifj. Ábrányi Kornél
Clair Vilmos
Cerri Gyula
Erős Gyula
Fái Béla
Gergely István

A Budapesti Napló belső dolgozótársai:

Holló Márton
Horváth Elemér
Janovics Pál
Dr. Kovács Jenő
Lyka Károly
Márkus József
Merkl Adolf

Dr. Márton Miksa
Molnár Ferenc
Pekár Gyula
Dr. Soltész Adolf
Sváb Tivadar
Thury Zoltán

A szerkesztőséghez csatlakozik a külső munkatársak, elkkirók és tárcerírók díszes sora.

A Budapesti Napló

rovatal gazdagok, éresléllel kitűnőek. Az egész ujság friss, eleven, temperamentumos és minden rovatában az izlést az előkelőséget és a megbízhatóságot ismeri legfőbb törvényének.

Előfizetés: egész évre 14, félévre 7, negyedévre 3 frt 50, 1 óra 1 frt 20.

Mutatványszámokat nyolc napig ingyen küld a kiadóhivatal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IX. Üllői-ut 15. sz.

Olvassa mindenki az ujságírók lapját!

a Budapesti Naplót!

Ujjonnan belépő előfizetők, akik legalább egy negyedévre előfizetnek, megkapják a PESTI HIRLAP 1898. évre szóló nagy képes naptárát

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Példányszám
52.000.

MEGJELENIK NAPONTA
20-32 oldal terjedelemben.

Mutatványszám
ingyen.

Munkatársak:

Dr. Kenedi Géza felelős szerkesztő, ifj. Ábrányi Kornél, Beksics Gusztáv, Balogh Pál, Vázsonyi Vilmos, b. Josika Kalmán, Tóth Béla, Murai Karoly, Bede Jób, Gerő Ödön, Kóbor Tamás, Tömörkényi István, Kálnai László, Krúdy Gyula, D' Artagnan, Szabó Endre, Vértesy Arnold, Zempléni Árpád stb.

Karácsonyi ajándékkul a „Pesti Hirlap“ nagy képes Naptára.

Előfizetési díj:

Csak

PESTI HIRLAP

PARISI DIVAT-tal

együtt

Egy évre	14.—
Fél évre	7.—
Negyedévre	3.50

Egy évre	18.—
Fél évre	9.—
Negyed évre	4.50

Minden hóban jegyzéknapló.

Kiadóhivatal: Budapest, V. ker. váci-körut 78. szám.

Báli, menyasszonyi öltözetek. Egyszerű öltözetek párisi izléssel.

Mutatványszám ingyen.

PÁRISI DIVAT

Szerkeszti: Györy Ilona.

MEGJELENIK HETETENKINT EGYSZER.

SZINES, ÉLŐ MODELLEK UTÁN KÉSZÜLT FÉNY-NYOMATU KÉPEKKEL,

SZABÁSRAJZOK KÉZIMUNKÁK ILLUSZTRALT REGÉNYEK STB.

Takarékosság-izlés mellett.

Kimerítő magyarázat.

LEGSZEBB ÉS LEGOLCSÓBB MAGYAR DIVATLAP.

Előfizetési díj:

Csak

PÁRISI DIVAT

PESTI HIRLAP-pal

együtt:

Egész évre	8.—
Fél évre	4.—
Negyedévre	2.—

Egész évre	18.—
Fél évre	9.—
Negyedévre	4.50

Kiadóhivatal: Budapest, váci-körut 78. szám.